

ZARZĄD WOJEWÓDZTWA
ŚWIĘTOKRZYSKIEGO

Kielce, dn. 04.08.2021 r.

DECYZJA

Zarządu Województwa Świętokrzyskiego

Nr 106/21

z dnia 4 sierpnia 2021 r.

**Zarząd Województwa Świętokrzyskiego pełniący funkcję Instytucji Zarządzającej
w składzie:**

Andrzej Bętkowski - Marszałek Województwa Świętokrzyskiego

Renata Janik - Wicemarszałek Województwa Świętokrzyskiego

Marek Bogusławski – Wicemarszałek Województwa Świętokrzyskiego

Marek Jońca - Członek Zarządu Województwa Świętokrzyskiego

Działając na podstawie art. 138 § 1 pkt 1 w zw. z art. 104 i 107 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. kodeks postępowania administracyjnego (t. j. Dz. U. z 2021 r. poz. 735), art. 207 ust. 1 pkt 1 i 2 i ust. 12a w zw. z art. 61 ust. 4 w zw. z art. 67 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych (t. j. Dz. U. z 2021 r. poz. 305), art. 41 ust. 1 i 2 pkt 4 w zw. z art. 46 ust. 2a ustawy z dnia 5 czerwca 1998 r. o samorządzie województwa (t. j. Dz. U. z 2020 r. poz. 1668 ze zm.), art. 9 ust. 1 pkt 2 i art. 9 ust. 2 pkt 9 lit. a ustawy z dnia 11 lipca 2014 r. o zasadach realizacji programów w zakresie polityki spójności finansowanych w perspektywie finansowej 2014-2020 (t. j. Dz. U. z 2020 r. poz. 818 ze zm.), art. 54 § 1 pkt 7 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. ordynacja podatkowa (t. j. Dz. U. z 2020 r. poz. 1325 ze zm.) po rozpoznaniu wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy (...) (...), NIP: (...), REGON: (...)

postanawia:

utrzymać w mocy zaskarżoną decyzję Zarządu Województwa Świętokrzyskiego nr (...) z dnia (...) października 2020 r. określającą, że beneficjent (...) (...) NIP: (...), REGON: (...) jest zobowiązany zwrócić dotację w kwocie (...) zł (słownie: (...), w tym środki Europejskiego Funduszu Społecznego w kwocie (...) zł (słownie: (...)) i środki budżetu krajowego w kwocie (...) zł (słownie: (...)) wraz z odsetkami liczonymi jak dla zaległości podatkowych:

- od kwoty (...) zł (słownie: (...)) od dnia (...) kwietnia 2017 roku do dnia (...) listopada 2019 roku, a następnie od dnia doręczenia decyzji do dnia zwrotu;

- od kwoty (...) zł (słownie: (...)) od dnia (...) stycznia 2018 roku do dnia (...) listopada 2019 roku, a następnie od dnia doręczenia decyzji do dnia zwrotu;

którą otrzymał na podstawie umowy o dofinansowanie projektu pod nazwą „(...)” nr (...) z dnia (...) marca 2017 roku, a która została wykorzystana niezgodnie z przeznaczeniem oraz z naruszeniem procedur wskazanych w art. 184 ustawy o finansach publicznych.

Uzasadnienie

Stan faktyczny

Decyzją nr (...) z dnia (...) października 2020 roku Zarząd Województwa Świętokrzyskiego pełniący funkcję Instytucji Zarządzającej Regionalnym Programem Operacyjnym Województwa Świętokrzyskiego na lata 2014-2020 (dalej: IZ RPO WŚ/Organ) określił kwotę dofinansowania w wysokości (...) zł (słownie: (...), w tym środki Europejskiego Funduszu Społecznego w kwocie (...) zł

(słownie: (...)) i środki budżetu krajowego w kwocie (...) zł (słownie: (...)) wraz z odsetkami liczonymi jak dla zaległości podatkowych:

- od kwoty (...) zł (słownie: (...)) od dnia (...) kwietnia 2017 roku do dnia (...) listopada 2019 roku, a następnie od dnia doręczenia decyzji do dnia zwrotu;

- od kwoty (...) zł (słownie: (...)) od dnia (...) stycznia 2018 roku do dnia (...) listopada 2019 roku, a następnie od dnia doręczenia decyzji do dnia zwrotu;

przypadającą do zwrotu od beneficjenta – (...) (dalej: Beneficjent/Wnioskodawca/Odwołujący się/ (...)/(...)).

Decyzja została wydana w następującym stanie faktycznym:

W sierpniu 2016 roku Departament Wdrażania Europejskiego Funduszu Społecznego Urzędu Marszałkowskiego Województwa Świętokrzyskiego (dalej: DW EFS WŚ) ogłosił konkurs numer (...) (dalej: Konkurs) w ramach osi włączenie społeczne i walka z ubóstwem, Działanie: 9.1 Aktywna Integracja Zwiększająca szanse na zatrudnienie.

(...)/(...) złożył w dniu (...) lutego 2017 roku wniosek o dofinansowanie projektu „(...)” (dalej: Wniosek).

Projekt uzyskał (...) punktów, został pozytywnie oceniony i wybrany do dofinansowania.

W konsekwencji powyższego, w dniu (...) marca 2017 roku Województwo Świętokrzyskie pełniące funkcję Instytucji Zarządzającej Regionalnym Programem Operacyjnym Województwa Świętokrzyskiego na lata 2014-2020 (dalej: IZ lub Organ) zawarło z (...) umowę o dofinansowanie projektu w ramach RPO WŚ na lata 2014-2020 nr (...) (dalej: Umowa). Realizatorem projektu był (...) (dalej: Realizator).

Projekt kierował wsparcie do mieszkańców województwa świętokrzyskiego zamieszkałych w powiecie (...). Miał być realizowany w okresie od (...) lutego 2017 roku do (...) grudnia 2018 roku, a następnie za zgodą IZ wydłużono okres jego trwania do (...) stycznia 2019 roku. Beneficjent zaplanował w nim cztery zadania:

– pierwsze, polegające na diagnozie potrzeb i potencjałów miało być realizowane w terminie maj 2017- lipiec 2017;

- drugie, polegające na aktywizacji społecznej miało być realizowane w terminie sierpień 2017 – grudzień 2017;

- trzecie, polegające na przeprowadzeniu poradnictwa zawodowego miało być realizowane w okresie styczeń – luty 2018, zaś kursy zawodowe w terminie marzec 2018 – styczeń 2019;

- czwarte, polegające na przeprowadzeniu pośrednictwa pracy miało być realizowane w okresie lipiec 2018 - sierpień 2018, zaś staże zaplanowano od sierpnia 2018 do stycznia 2019.

W Umowie za wykonanie w/w zadań zostały przyznane następujące kwoty ryczałtowe:

- 1) za zadanie 1 – (...) zł;
- 2) za zadanie 2 – (...) zł;
- 3) za zadanie 3 – (...) zł;
- 4) za zadanie 4 – (...) zł;

Beneficjent otrzymał całe określone w Umowie dofinansowanie (suma kwot ryczałtowych za wszystkie cztery zadania plus koszty pośrednie w wysokości 25% przyznanego dofinansowania tj. łącznie (...)zł w dwóch transzach (...) kwietnia 2017 roku - kwotę (...) zł, (...) stycznia 2018 roku – kwotę (...) zł. Wnioskodawca był zobowiązany rozliczyć 100% wypłaconego dofinansowania. Każda z kwot ryczałtowych mogła zostać rozliczona w przypadku osiągnięcia, co najmniej następujących wskaźników rezultatu i produktu:

1) w ramach kwoty ryczałtowej za zadanie pierwsze:

- liczba opracowanych ścieżek reintegracji – (...);
- liczba osób zagrożonych ubóstwem lub wykluczeniem społecznym objętych wsparciem w programie- (...);
- liczba osób z niepełnosprawnością objętych wsparciem w programie – (...);

2) w ramach kwoty ryczałtowej za zadanie drugie:

- liczba osób zaktywizowanych poprzez doradztwo i pośrednictwo pracy – (...);

3) w ramach kwoty ryczałtowej za zadanie trzecie:

- liczba osób zaktywizowanych poprzez doradztwo i pośrednictwo pracy – (...);
- liczba osób zagrożonych ubóstwem lub wykluczeniem społecznym, które uzyskały kwalifikacje po opuszczeniu programu – (...);

4) w ramach kwoty ryczałtowej za zadanie czwarte:

- liczba osób, które zdobyły doświadczenie zawodowe i praktyczne umiejętności poprzez staże – (...);
- liczba osób zaktywizowanych poprzez doradztwo i pośrednictwo pracy – (...).

Ponadto Strony uzgodniły (§ 8 ust. 4 Umowy), że dokumentami potwierdzającymi wykonanie kwot ryczałtowych będą:

1) za zadanie nr 1:

- załączone do wniosku o płatność: listy obecności, opracowane ścieżki reintegracji;
- dostępne podczas kontroli na miejscu: listy obecności, opracowane ścieżki reintegracji;

2) za zadanie nr 2:

- załączone do wniosku o płatność: listy obecności, karty poradnictwa;
- dostępne podczas kontroli na miejscu: listy obecności, karty poradnictwa, protokoły z warsztatów, programy zajęć;

3) za zadanie nr 3:

- załączone do wniosku o płatność: listy obecności, IPD, książeczki spawacza, zaświadczenia;
- dostępne podczas kontroli na miejscu: listy obecności, liczba IPD, programy i dzienniki zajęć, certyfikaty, książeczki spawacza, zaświadczenia, raport końcowy;

4) za zadanie nr 4:

- załączone do wniosku o płatność: listy obecności, opinie o stażu, zaświadczenia o ukończeniu warsztatów i stażu;
- dostępne podczas kontroli na miejscu: listy obecności, program warsztatów, umowy stażowe, program stażu, wykaz obowiązków stażysty, opinie o stażu, zaświadczenia o ukończeniu warsztatów i stażu.

Zgodnie z Umową, Beneficjent był zobowiązany składać wnioski o płatność - pierwszy w terminie 7 dni roboczych od dnia podpisania Umowy, zaś drugi i kolejne zgodnie z harmonogramem płatności (załącznik nr 2 do Umowy). Beneficjent złożył w dniu (...) kwietnia 2017 roku wniosek o płatność za okres (...) lutego 2017 roku – (...) lutego 2017 roku (wniosek zaliczkowy), na podstawie, którego wypłacono mu pierwszą transzę dofinansowania (...) kwietnia 2017 roku). Poza powyższym wnioskiem, przedłożone zostały wnioski o płatność za okres: od (...) lutego 2017 roku do (...) marca 2017 roku, od (...) kwietnia 2017 roku do (...) czerwca 2017 roku, od (...) lipca 2017 roku do (...) września 2017 roku, od (...) października 2017 do (...) grudnia 2017, od (...) stycznia 2018 do (...) marca 2018 roku, od (...) kwietnia 2018 do (...) czerwca 2018, od (...) lipca 2018 do (...) września 2018, od (...) października 2018 do (...) grudnia 2018. Wniosek za okres od (...) października 2018 do (...) grudnia 2018 nie został rozliczony do dnia rozwiązania Umowy. **Wniosek końcowy za okres od (...) do (...) stycznia 2019 roku nie został złożony w ogóle.** W złożonych wnioskach Beneficjent nie rozliczył jednak żadnego zadania, a co za tym idzie żadnej kwoty ryczałtowej do niego przypisanej. Zgodnie z harmonogramem płatności, stanowiącym zał. nr 2 do Umowy, we wniosku o płatność za III kwartał 2017 roku, Stowarzyszenie miało rozliczyć kwotę ryczałtową przyznaną za wykonanie zadania nr 1, we wniosku za IV kwartał 2017 roku kwotę ryczałtową za zadanie nr 2. Kwota ryczałtowa nr 3 powinna być rozliczona we wniosku za II kwartał 2018 roku, zaś zadanie ostatnie we wniosku końcowym. Z uwagi na narastające opóźnienia w rozliczaniu projektu, w ostatnich tygodniach jego realizacji (...)12.2018 roku), Beneficjent zawniioskował o zmianę w/w harmonogramu. Wniosek został zaakceptowany przez IZ. Zgodnie ze zmienionym harmonogramem pierwsze trzy zadania miały zostać rozliczone we wniosku o płatność za IV kwartał 2018, a ostatnie we wniosku końcowym. **Jak wspomniano powyżej żadnego zadania nie rozliczono, gdyż wniosek za IV kwartał 2018 roku został zweryfikowany negatywnie, zaś końcowy nie został przez (...) złożony.**

Proces przedkładania wniosków o płatność przebiegał następująco;

Wniosek zaliczkowy za okres od (...)02.2017 do (...)02.2017 złożono dn. (...) kwietnia 2017 roku (informacja o pozytywnej weryfikacji wniosku – (...)04.2017 roku).

Wniosek za okres od (...)02.2017 do (...)03.2017 z dn. (...) kwietnia 2017 roku – pozytywnie zweryfikowany (...)04.2017 roku. Nie została w nim rozliczona żadna kwota ryczałtowa.

Wniosek za okres od (...).04.2017 do (...).06.2017 z dn. (...) lipca 2017 roku - pozytywnie zweryfikowany (...).08.2017 roku. Nie została w nim rozliczona żadna kwota ryczałtowa.

Wniosek za okres od (...).07.2017 do (...).09.2017 z dn. (...) października 2017 roku - pozytywnie zweryfikowany w dniu (...).11.2017 (druga wersja wniosku). Nie została w nim rozliczona żadna kwota ryczałtowa.

Wniosek za okres od (...).10.2017 do (...).12.2017 z dn. (...) stycznia 2018 roku pozytywnie zweryfikowany (...).02.2018 (3 wersja wniosku). Nie została w nim rozliczona żadna kwota ryczałtowa. Wniosek za okres od (...).01.2018 do (...).03.2018 z dn. (...) kwietnia 2018 roku - pozytywnie zweryfikowany (...).09.2018 roku (szósta wersja wniosku). Nie została w nim rozliczona żadna kwota ryczałtowa.

Przy weryfikacji w/w wniosku, Organ informował Beneficjenta, że posiada opóźnienia w realizowaniu działań zgodnie z harmonogramem i wezwał go do szczegółowego wyjaśnienia ich przyczyny oraz przedstawienia planu naprawczego i intensyfikacji działań. Ponadto IZ RPO WŚ pouczyła Beneficjenta o tym, że na podstawie §5 ust. 4 Umowy, IZ może obniżyć stawkę ryczałtową kosztów pośrednich w przypadkach rażącego naruszenia przez niego procedur związanych z zarządzeniem projektem. W odpowiedzi na powyższe, Beneficjent we wniosku zgłosił problemy z pozyskaniem uczestników do projektu, wskazując, że osoby z chorobami psychicznymi, choć początkowo chętne, odmawiają udziału w szkoleniu.

Wniosek za okres od (...).04.2018 do (...).06.2018. Informacja o pozytywnej weryfikacji wniosku z (...) października 2019 roku (2 wersja). Nie została w nim rozliczona żadna kwota ryczałtowa.

Jednocześnie, w dniach (...) listopada 2018 roku oraz (...) listopada 2018 roku Beneficjent złożył wniosek o przedłużenie realizacji projektu o 1 miesiąc (przedłużenie do maksymalnego czasu trwania projektu przewidzianego w regulaminie konkursu). IZ RPO WŚ wyraziła zgodę na wydłużenie terminu o miesiąc oraz na wprowadzenie zmian we wniosku o dofinansowanie, tj. zmianę i

rozszerzenie tematyki kursów, dając tym samym Beneficjentowi kolejną szansę realizacji i rozliczenia projektu.

Wniosek za okres od (...)07.2018 do (...)09.2018 - pozytywnie zweryfikowano dopiero 4. wersję wniosku o płatność (...) kwietnia 2019 roku). Nie została w nim rozliczona żadna kwota ryczałtowa.

Podczas weryfikacji w/w wniosku IZ po raz kolejny zwracała uwagę, że Beneficjent nie przedkłada formularza monitorowanie uczestników. (...) zostało także ponownie pouczone, że zgodnie z § 5 ust. 4, Umowy Organ może obniżyć stawkę ryczałtową kosztów pośrednich w przypadkach rażącego naruszenia przez Beneficjenta procedur związanych z zarządzaniem projektem.

Wniosek za okres od (...)10.2018 do (...)12.2018 nie został rozliczony.

(...) złożyło w/w wniosek z opóźnieniem - dopiero w dniu (...) czerwca 2019 roku, po wielokrotnych monitach ze strony IZ. Dodatkowo po jego weryfikacji, Organ prosił o wyjaśnienie i potwierdzenie, czy osoby wykazane w tym wniosku, jako uczestnicy projektu mają zaświadczenia o sprofilowaniu w III Profilu pomocy (według formularza monitorowania uczestników tylko 10 osób miało status osoby bezrobotnej zarejestrowanej w ewidencji urzędów pracy). Beneficjent wprowadził do systemu SL trzy wersje wniosku o płatność za ten okres. Żaden z nich nie był jednak kompletny i nie spełniał niezbędnych wymagań do jego pozytywnej weryfikacji. Wersja nr 1 z dnia (...) czerwca 2019 roku została negatywnie zweryfikowana w dniu (...) lipca 2019 roku. W uzasadnieniu Organ podał, że przyczyną takiego postępowania był brak formularza „*monitorowanie uczestników*”, dodatkowo wskazano, że „*należy wyjaśnić opis zadania nr 1 w postępie rzeczowym, ponieważ zadanie to nie zostało rozliczone w poprzednim okresie sprawozdawczym.*” Ponadto pismem z dnia (...) lipca 2019 roku, poinformowano (...) o obniżeniu stawki ryczałtowej kosztów pośrednich o 5% z uwagi na nieprawidłowości w zarządzaniu projektem. Wersja nr 2 wniosku o płatność złożona została w dniu (...) lipca 2019 roku. Zawierała tożsame braki, co poprzednia, które uniemożliwiały pozytywne zweryfikowanie wniosku o płatność (m. in. brak formularza „*monitorowanie uczestników*”). W informacji o negatywnej weryfikacji wniosku poinformowano Stowarzyszenie o ponownym obniżeniu stawki ryczałtowej kosztów pośrednich – o kolejne 5% (łącznie o 10%). Następną (trzecią) wersję wniosku o płatność Beneficjent złożył (...) sierpnia 2019 roku. Wniosek był niekompletny, dlatego

pismem w systemie SL2014 Organ zwrócił się do Stowarzyszenia z prośbą o przesłanie dokumentów do pogłębionej analizy w celu oceny kwalifikowalności uczestników projektu. Ponadto, w związku z grupą docelową, spośród której minimum 28 osób stanowić miały osoby należące do III profilu pomocy, poprosił również o wyjaśnienie, czy osoby wykazane jako uczestnicy projektu posiadają zaświadczenie o sprofilowaniu w w/w grupie oraz o udokumentowanie tego faktu. IZ wskazała, że w formularzu „*monitorowanie uczestników*” tylko 10 osób ma wykazany status osoby bezrobotnej zarejestrowanej w ewidencji urzędów pracy, co było niezgodne z założeniami projektu. Beneficjent nie przedłożył żądanych dokumentów. A zatem wniosek należało zweryfikować negatywnie. Ostatecznie do weryfikacji nie doszło, a Umowa o dofinansowanie została rozwiązana.

W dniu (...) maja 2019 roku, IZ poinformowała (...), że (...) marca 2019 upłynął termin do złożenia końcowego wniosku o płatność za okres od (...)01.2019 do (...)01.2019. Zwróciła się także z prośbą o niezwłoczne przesłanie wniosku wraz z formularzem „*monitorowanie uczestników*”. Jak wspomniano powyżej, wniosek końcowy o płatność nie został złożony przez Beneficjenta, chociaż Organ ponawiał wezwanie do jego przedłożenia (m.in. (...).07.2019, (...).07.2019).

IZ RPO WŚ 2014-2020 kierowała do Realizatora liczne pisma, w których przypominała Realizatorowi, że projekt jest realizowany nieprawidłowo – występują opóźnienia w składaniu wniosków o płatność, w rozliczaniu zadań, a założone przez Beneficjenta formy wsparcia nie są realizowane zgodnie z harmonogramem. Taka korespondencja była wystosowywana przez IZ w dniach: (...).01.2018, (...).01.2018, (...).02.2018, (...).02.2018, (...).05.2018, (...).05.2018, (...).05.2018, (...).06.2018, (...).07.2018, (...).07.2018, (...).07.2018, (...).07.2018, (...).07.2018, (...).08.2018, (...).08.2018, (...).08.2018, (...).08.2018, (...).08.2018, (...).09.2018, (...).09.2018, (...).10.2018, (...).10.2018, (...).10.2018, (...).11.2018, (...).11.2018, (...).11.2018, (...).11.2018, (...).12.2018, (...).01.2019, (...).01.2019, (...).01.2019, (...).02.2019, (...).03.2019, (...).03.2019, (...).03.2019, (...).04.2019, (...).05.2019, (...).07.2019, (...).07.2019, (...).08.2019, (...).08.2019.

Ponadto w dniu (...) lutego 2019 roku, Organ z uwagi na znaczne opóźnienia w realizacji projektu wyznaczył spotkanie z Beneficjentem celem poczynienia ustaleń, kiedy (...) zamierza rozliczyć prowadzone projekty. Spotkanie, którego przedmiotem było niewywiązywanie się z warunków umowy o dofinansowanie odbyło się (...) lutego 2019 roku. (...), który uczestniczył w tym spotkaniu z ramienia (...) deklarował, że rozliczy wszystkie zaległe wnioski w terminie kilku dni od spotkania.

W dniu (...) sierpnia 2019 roku do DW EFS WŚ wpłynęło pismo Wydziału dw. z Przystępczością Gospodarczą Komendy Miejskiej Policji w Kielcach znak: (...), w którym organ ścigania zwrócił się do IZ o wyznaczenie upoważnionego pracownika Urzędu Marszałkowskiego w Kielcach celem złożenia zawiadomienia o możliwości popełnienia przestępstwa z art. 271 § 3 KK. Policja poinformowała, że ustaliła, iż „środki finansowe wypłacone na podstawie umowy nr (...) zostały zdefraudowane przez przedstawiciela podmiotu wskazanego w w/w umowach”. Z informacji uzyskanych od organów ścigania, choć w piśmie wskazano znak tylko jednego projektu (...) (którego nie dotyczy przedmiotowa decyzja) realizowanego w ramach RPO WŚ 2014-2020 wynikało, że podejrzenie popełnienia przestępstwa dotyczyło również przedmiotowego projektu. Upoważniony pracownik złożył w/w zawiadomienie, zgodnie ze wskazaniami KMP w Kielcach.

Niezależnie od powyższego, konsekwencją braku inicjatywy Beneficjenta zmierzającej do rozliczenia przyznanego dofinansowania, mimo wielokrotnych deklaracji w tym zakresie, było podjęcie przez Organ decyzji o rozwiązaniu Umowy.

Pismem z dnia (...) września 2019 roku, IZ rozwiązała umowę w trybie natychmiastowym na podstawie jej § 33 ust. 1 pkt 3, z uwagi na niewywiązywanie się przez (...) z Umowy. Przedmiotowe oświadczenie zostało doręczone (...) w dniu (...) września 2019 roku i w tym dniu nastąpił skutek w postaci rozwiązania Umowy.

Jednocześnie Organ wezwał Beneficjenta do zwrotu całej kwoty dofinansowania, tj.: (...) zł wraz z należnymi odsetkami liczonymi w wysokości jak dla zaległości podatkowych od dnia przekazania środków (I transza – (...) zł (...) .04.2017), II transza – (...) zł (...).01.2018) do dnia zwrotu w terminie 14 dni kalendarzowych od daty otrzymania pisma. Ponadto Organ poinformował Beneficjenta o tym, że jeżeli nie zwróci środków w wyznaczonym terminie zostanie wszczęte wobec niego postępowanie administracyjne zmierzające do wydania decyzji określającej kwotę przypadającą do zwrotu na podstawie art. 207 ust. 9 Ustawy o finansach publicznych z dnia 27 sierpnia 2009 roku (t. j. Dz. U. z 2019 r. poz. 869 z późn. zm.).

Po otrzymaniu oświadczenia o rozwiązaniu Umowy, Realizator, do tej pory nie przejawiający żadnej inicjatywy w rozliczeniu otrzymanego dofinansowania i pozostawiający bez odpowiedzi ponaglenia Organu w tym zakresie uaktywnił się w korespondencji z IZ. Pisma do Organu kierował

również Beneficjent – (...), kwestionując zasadność traktowania go, jako Stronę w przedmiotowej sprawie.

Pismem z dnia (...) września 2019 roku, Realizator zwrócił się do Marszałka Województwa Świętokrzyskiego z prośbą o zmianę stanowiska dot. wypowiedzenia Umowy w trybie natychmiastowym. Wskazał, że z „uwagi na powstałe problemy komunikacyjne z Departamentem EFS, nie był świadomy zagrożeń wypowiedzenia Umowy z powodu niedostarczenia niektórych dokumentów, które znajdują się w dokumentacji projektowej”. Oświadczył, że „projekt został zrealizowany w całości zgodnie z założeniami i osiągnięto rezultaty, co znajduje pełne odzwierciedlenie w dokumentacji projektowej”. Dalej wywodził, że „w chwili podjęcia informacji, o powstałej potrzebie doprecyzowania i dostarczenia niektórych wybranych dokumentów, (...) nie mógł tego uczynić, gdyż o takiej potrzebie nie zawiadomiono jego, tylko Policję, która przez zabezpieczenie dokumentacji uniemożliwiła przedstawienie wymaganych dokumentów w Departamencie EFS”. Ponadto Realizator podał, że „jest organizacją charytatywną nie działającą dla zysku (...) dysponuje jedynie publicznymi dotacjami celowymi przekazywanymi na realizację określonych celów (...) realizując projekty w całości zgodnie z założeniami także w tym projekcie nie pozostały żadne środki finansowe.” Wskazał także, iż „z uwagi na to, że Stowarzyszenie jest organizacją non profit dysponuje skromną kadrą działaczy i wolontariuszy obciążonych ogromem prac, przez co mogły powstać pewne trudności w precyzyjnym komunikowaniu się z Departamentem EFS i powstałe z tego komplikacje z dostarczeniem wymaganych jeszcze do pełnego rozliczenia projektów niektórych dokumentów.”

W odpowiedzi na w/w pismo, Marszałek Województwa Świętokrzyskiego w dniu (...) września 2019 roku poinformował, że zlecił wnikliwą weryfikację projektów realizowanych przez (...) (z powodu nierozliczenia otrzymanego dofinansowania rozwiązano łącznie trzy umowy), w tym projekcie prowadzonego na podstawie Umowy nr (...). Po przeprowadzeniu szczegółowej analizy w/w projektów, IZ RPO WŚ nie znalazła żadnych podstaw do cofnięcia złożonego oświadczenia o rozwiązaniu w/w umów. Marszałek podał, że „weryfikacja dokumentacji projektowej, w szczególności korespondencji w systemie SL2014, doprowadziła do wniosku, że w przedmiotowej sprawie nie zaszły problemy komunikacyjne między (...) a DW EFS WŚ. Organ jasno wyrażał swoje żądania, co do przedłożenia niezbędnych dokumentów i wielokrotnie je ponawiał.” Ponadto, IZ wyjaśniła, iż wbrew stanowisku prezentowanemu w piśmie Realizatora z dnia (...) września 2019 roku, przyczyną rozwiązania umów nie było „niedostarczenie niektórych dokumentów, które znajdują się w

dokumentacji projektowej”, a „uporczywe niewywiązywanie się przez Beneficjenta z postanowień Umowy, tj. nieprzedkładanie dokumentów umożliwiających rozliczenie przekazanego dofinansowania, mimo wielokrotnych wezwań i ponagleń ze strony Organu.” IZ precyzyjnie zaprezentowała w piśmie jak przebiegała komunikacja pomiędzy Stronami Umowy i podała jakich zaniechań dopuścił się Wnioskodawca. Organ wskazał, że „przyczyną rozwiązania Umów było konsekwentne nieprzedkładanie przez Beneficjenta dokumentów potwierdzających postęp w realizacji projektu” (głównie niedostarczanie zakładki „monitorowanie uczestników”). Zwrócił uwagę, że „za każdym razem po negatywnej weryfikacji wniosku, (...) otrzymywał informację o nieprawidłowościach do poprawy oraz terminie w jakim należy to zrobić. Ponadto, w przypadku upływu terminu do złożenia poprawionego wniosku, Organ wielokrotnie ponawiał prośbę o przesłanie dokumentów. Ponadto, w powyższych pismach, IZ wzywała Wnioskodawcę do przedłożenia wszystkich zaległych wniosków o płatność”.

Marszałek wskazał dodatkowo, że Umowa jasno przewiduje konsekwencje realizowania projektu niezgodnie z jej postanowieniami, w tym nieterminowego przedkładania wniosków o płatność, a co za tym idzie nieprawidłowego rozliczenia przekazanych środków publicznych. § 33 ust. 1 pkt 3 Umowy jednoznacznie precyzuje, że, w sytuacji, gdy „Beneficjent realizuje projekt niezgodnie z Umową, IZ ma możliwość jej rozwiązania w trybie natychmiastowym.” Organ wskazał, że w tej sytuacji „niezrozumiałe jest stanowisko prezentowane przez Realizatora, jakoby nie zdawał sobie sprawy z konsekwencji zaniechania realizacji projektu zgodnie z Umową.” Marszałek we wskazanym powyżej piśmie przywołał także brzmienie § 12 ust. 2 Umowy, stosownie do którego „Wnioskodawca ma obowiązek złożenia drugiego i kolejnych wniosków o płatność zgodnie z harmonogramem płatności, w terminie 10 dni od zakończenia okresu rozliczeniowego, a wniosku końcowego w terminie 30 dni kalendarzowych od dnia zakończenia okresu realizacji projektu.” W/w terminy zostały przez (...) wielokrotnie przekroczone. Nietrzymywane były również terminy do złożenia poprawionych wniosków i składania dokumentów niezbędnych do rozliczenia dotacji. Konkludując Marszałek stanął na stanowisku, że „nie może budzić żadnych wątpliwości, iż Beneficjent nie wywiązał się z obowiązku realizacji projektu zgodnie z Umową. Co więcej, we Wniosku wskazywał w rubryce 4.3.2. (potencjał kadrowy wnioskodawcy i partnerów), że Pan (...) – (...), który miał w projekcie świadczyć doradztwo prawne jest z wykształcenia prawnikiem oraz dysponuje kilkunastoletnim doświadczeniem w zarządzaniu i realizacji projektów w ramach EFS. Wszystkie umowy pomiędzy (...), a IZ zostały podpisane przez w/w Pana (...) oraz przez Pana (...) – (...). W tej sytuacji wyjaśnienia, że

Realizator nie zdawał sobie sprawy, jakie konsekwencje może nieść za sobą rażące uchylanie się od terminowego rozliczenia projektu, uznać należy za niewiarygodne.” Marszałek podał także, iż „korespondencja za pomocą systemu SL2014 jest standardową drogą kontaktu między Beneficjentem a IZ. W projekcie nr (...)– jako osoba do kontaktu z ramienia Wnioskodawcy został wyznaczony Pan (...). W/w osoba wchodzi w skład Zarządu Realizatora. Zarząd Realizatora posiadał zatem na bieżąco informacje o nieprawidłowościach w realizacji projektów i miał wielokrotnie możliwość ich naprawienia, jeszcze w okresie trwania umów, a tego nie zrobił”. W tym stanie rzeczy Marszałek uznał, że „twierdzenia przedstawiciela Realizatora, które prezentuje w piśmie z dnia (...) września 2019 roku, jakoby obecnie miał możliwość szybkiego przedstawienia dokumentacji projektowej koniecznej do rozliczenia otrzymanego dofinansowania są niewiarygodne w świetle zachowania (...) w trakcie trwania projektów i po ich zakończeniu, polegającego na wielokrotnym wyznaczaniu terminów do przedłożenia dokumentów niezbędnych do ich rozliczenia, a następnie niedotrzymaniu żadnego z nich.” Ponadto Marszałek podniósł, że Beneficjent nie stosował się do wezwań Organu do uzupełnienia dokumentów. W konkluzji wskazał, że IZ uznała, iż twierdzenia, jakoby „z uwagi na powstałe problemy komunikacyjne z Departamentem EFS, (...) nie był świadomy zagrożeń wypowiedzenia umowy z powodu niedostarczenia niektórych dokumentów, które znajdują się w dokumentacji projektowej” oraz, że „w chwili podjęcia informacji, o powstałej potrzebie doprecyzowania i dostarczenia niektórych wybranych dokumentów (...), nie mógł tego uczynić, gdyż o takiej potrzebie nie zawiadomiono nas, tylko Policję, która przez zabezpieczenie dokumentacji uniemożliwiła przedstawienie wymaganych dokumentów w Departamencie EFS pozostają w sprzeczności z dokumentami znajdującymi się w aktach sprawy, w szczególności korespondencją w systemie SL2014, a zatem nie polegają na prawdzie.”

Marszałek zwrócił uwagę, że „IZ zależy na prawidłowej i terminowej realizacji i rozliczaniu projektów przez Beneficjentów. Nie jest intencją IZ RPO EFS rozwiązywanie umów i odzyskiwanie przekazanych dotacji od Wnioskodawców (...) IZ RPO WŚ jako Organ administracji publicznej jest zobowiązany do wydatkowania środków publicznych w sposób celowy, oszczędny i efektywny. Nie może tolerować sytuacji, w której IZ przekazała Beneficjentowi dotację, a ten mimo wielokrotnych deklaracji i ponagieł nie rozlicza się z otrzymanych środków. (...) miał wiele miesięcy na wykazanie, że projekty zostały zrealizowane w całości, osiągnięto w nich założone wskaźniki oraz na prawidłowe rozliczenie poniesionych w nich wydatków. Nie zrobił tego. Co więcej, teraz, wbrew faktom, twierdzi, że nie miał wiedzy o konieczności dostarczenia i przedłożenia niektórych wybranych dokumentów, gdyż Organ zawiadomił o takiej potrzebie Policję, a nie Beneficjenta. To absurdalne twierdzenia.

Institucja Zarządzająca przyznaje dofinansowanie i dąży do prawidłowego jego rozliczenia. W tym celu kontaktuje się wyłącznie ze stroną umowy - z Beneficjentem lub Realizatorem, głównie w systemie SL2014, a nie jak twierdzi (...) z organami ścigania. IZ nie może jednak pozostawać obojętna na rażący brak woli rozliczenia otrzymanego dofinansowania po stronie Wnioskodawcy, tym bardziej, w sytuacji, gdy od organów ścigania spływają do Organu informacje o możliwych poważnych nadużyciach przy realizacji projektów prowadzonych przez (...)."

W odpowiedzi na pismo Urzędu Marszałkowskiego z dnia (...) września 2019 roku, Realizator wystosował w dniu (...) października 2019 roku wniosek, w którym zwrócił się z prośbą o umożliwienie dokończenia rozliczeń dwóch umów ryczałtowych, w tym umowy nr (...), której dotyczy przedmiotowa sprawa w ciągu najbliższych 3 miesięcy. Uzasadniając w/w wniosek (...) argumentowało, że „*od wielu lat świadczy usługi społeczne niezbędne do funkcjonowania w społeczeństwie, w tym dostarcza żywność ubogim mieszkańcom województwa (...) w ramach rządowego programu operacyjnego „(...)”, w ramach którego rocznie wsparcie w produkty żywnościowe otrzymuje ok. 14 000 mieszkańców województwa. (...) Nie jest i nie było jego intencją planowanie pomocy dla osób najbardziej potrzebujących oraz występowanie o dotacje publiczne na jej realizację, a następnie nierozliczanie ich. Takie podejście nigdy nie występowało w długiej historii rozległych działań pomocowych (...).*” Nadmienił, że „*w przedmiotowej sprawie zakładane zadania zostały wykonane, a rezultaty osiągnięte.*” Wskazywał, że „*nieprzekazanie dokumentów umożliwiających rozliczenie projektu, było spowodowane poważnymi problemami zdrowotnymi w rodzinie pracownika upoważnionego do kontaktu z IZ za pomocą systemu SL2014 oraz rozliczenia dofinansowania. Realizator podał, że dopiero z pisma z dnia (...) września 2019 roku dowiedział się o nieprawidłowościach i ich skali.*” Ponadto wskazał, że „*ewentualna decyzja administracyjna, która musiałaby zostać wydana w przypadku ich nierozliczenia, obejmująca obowiązek spłaty nierozliczonych części środków, byłaby dla (...) niemożliwa do wykonania. Z uwagi na to, że Strona jest organizacją non profit nie działa dla zysku, a wykonuje jedynie zadania celowe dla osób wspieranych środkami pochodzącymi z dotacji i nie może go przeznaczyć na inny cel, a w konsekwencji także nie mogłaby prowadzić dalej swojej misji ze stratą dla tysięcy osób wspieranych na terenie województwa.*” Ponownie wyjaśnił, że „*w/w prośba jest spowodowana trudnościami w dostępie do dokumentacji projektowej, w wyniku czynności Policji, co uniemożliwia bezzwłoczne przedłożenie dokumentacji.*” Konkludując Realizator zobowiązał się w przyszłości do wprowadzenia takich mechanizmów, które nie pozwolą na powstanie zagrożeń dla projektów, w postaci niewykonywania,

względnie nienależytego wykonywania obowiązków przez pracowników wyznaczonych do ich realizacji.

W odpowiedzi na powyższe, Organ w dniu (...) października 2019 roku nie wyraził zgody na rozliczenie spornych umów ryczałtowych na zasadach wskazanych przez Realizatora w piśmie z dnia (...) października 2019 roku. Podkreślił przy tym, że *„sytuacja w której znalazły się strony rozwiązanych umów o dofinansowanie powstała wyłącznie na skutek działania (...). IZ RPO WŚ dążyła do prawidłowego zakończenia w/w projektów i właściwego ich rozliczenia, wielokrotnie wychodząc z inicjatywą spotkań i pomocy. Ponadto wzywała Realizatora do przedłożenia dokumentów umożliwiających rozliczenie przekazanego dofinansowania oraz przesyłała ponaglenia, w których wskazywała jakie dokumenty są niezbędne do pozytywnego zakończenia weryfikacji poszczególnych wniosków o płatność.”* Organ podkreślił, że *„jest zobowiązany dbać o finanse publiczne, poprzez wydatkowanie środków publicznych w sposób celowy, oszczędny i efektywny”*. Ponadto IZ poddała w wątpliwość możliwość dotrzymania przez Beneficjenta 3 miesięcznego terminu do rozliczenia projektów, w sytuacji, gdy dokumenty przez wiele miesięcy były w posiadaniu Beneficjenta, a mimo to nie doszło w tym czasie do złożenia kompletnych wniosków o płatność. Jednocześnie Organ podkreślił, że *„w ewentualnych przyszłych postępowaniach administracyjnych stroną postępowania będzie każdorazowo Strona Umowy, czyli (...).”* Wskazał jednocześnie, że *„Strona będzie miała możliwość przedkładania dowodów w postępowaniu administracyjnym, a Organ zobowiązany będzie cały materiał dowodowy rozpatrzyć.”*

Równocześnie z trwającą korespondencją z Realizatorem, pisma do Organu w przedmiotowej sprawie kierował też Beneficjent, w imieniu którego działała (...).

Pismem z dnia (...) września 2019 roku, (...) poinformował, że *„beneficjentem dofinansowania w rozwiązanych umowach, w tym umowie (...) jest (...), a nie władze krajowe (...).”* Dalej wywiódł, że *„w związku z tym stroną ewentualnego postępowania administracyjnego będzie (...). Beneficjent powołał się na postanowienia swojego Statutu (§ 79 ust. 1 i 3 Statutu), wskazując, że zgodnie z jego postanowieniami zarządy wojewódzkie i okręgowe stowarzyszenia są samofinansującymi się podmiotami i samodzielnie odpowiadają za swoje zobowiązania.”*

W odpowiedzi na w/w korespondencję, Marszałek pismem z dnia (...) października 2019 roku wyjaśnił, że wbrew twierdzeniom (...), Stroną Umowy nr (...) z dnia (...) marca 2017 roku jest (...). (...)

pełnił w projekcie realizowanym na podstawie w/w Umowy funkcję Realizatora. Z uwagi na brak osobowości prawnej, nie mógł być bowiem stroną Umowy, a zatem Beneficjentem. W tej sytuacji postępowanie Organu polegające na kierowaniu korespondencji związanej z zakończeniem w/w Umowy do Beneficjenta, tj. (...) jest właściwe. Wskazał, że na zajęcie w/w stanowiska pozwala okoliczność, że w komparycji Umowy jako jej strona został wskazany „(...) NIP: (...), REGON: (...)”, zaś zgodnie z § 2 ust. 4 umowy projekt miał być realizowany przez „(...) NIP: (...), REGON: (...)”. W tej sytuacji, bez znaczenia pozostaje argumentacja prezentowana przez (...) w piśmie z dnia (...) września 2019 roku, że zgodnie z postanowieniami § 79 pkt 1 i 3 Statutu (...) *„zarządy wojewódzkie i okręgowe Stowarzyszenia są samofinansującymi się podmiotami i samodzielnie odpowiadają za swoje zobowiązania”*. Ponadto IZ wskazała, że *„nie budzi także żadnych wątpliwości, że stroną ewentualnego postępowania administracyjnego, a tym samym adresatem decyzji określającej kwotę przypadającą do zwrotu o której mowa w art. 207 ust. 9 UFP powinien być Beneficjent – (...), a nie – (...)”*. Organ podał także, że *„wszelkich czynności w imieniu (...) związanych z uzyskaniem dofinansowania, zawarciem umów oraz z realizacją projektów dokonywali (...) – Sekretarz (...) oraz (...) – Skarbnik (...) na podstawie pełnomocnictwa udzielonego im w dniu (...) stycznia 2015 roku przez Prezydium (...) do „łącznego działania w imieniu i na rzecz (...) w zakresie podpisywania i składania wniosków o dofinansowanie oraz podejmowania wszelkich czynności prawnych i faktycznych w szczególności podpisywania umów oraz zaciągania zobowiązań finansowych w tym zobowiązań wekslowych przy realizacji projektów Europejskiego Funduszu Społecznego.”* Jednocześnie, zmierzając do uchylecia wszelkich wątpliwości związanych z określeniem stron umów o dofinansowanie, które pojawiły się po stronie Beneficjenta, Organ przedłożył mu kserokopie rozwiązanych umów o dofinansowanie oraz pełnomocnictwa udzielonego przez (...) Panom (...) i (...).

W kolejnym piśmie z dnia (...) listopada 2019 roku, Beneficjent zwrócił się do IZ o przesłanie dokumentu, w którym Stowarzyszenie (działający w jego imieniu członkowie Świętokrzyskiego Zarządu (...) wniosło o dokonanie zmian w złożonym w przedmiotowej sprawie wniosku o dofinansowanie w zakresie doprecyzowanie określenia Strony, *„z uwagi na niedokładne doprecyzowanie pełnej nazwy Beneficjenta, która została wpisana z pominięciem nazwy Zarządu Głównego (...)”*. Ponadto Beneficjent zwrócił się z prośbą o wskazanie, czy w postępowaniu administracyjnym będzie mógł złożyć dowody w formie kopii poświadczonych za zgodność z oryginałem, czy dokumenty te winny być złożone w oryginałach.

W dniu (...) listopada 2019 roku IZ wszczęła postępowanie administracyjne zmierzające do wydania decyzji administracyjnej w przedmiocie zwrotu dofinansowania przyznanego na podstawie umowy nr (...). Zawiadomienie zostało doręczone Beneficjentowi w dniu (...) listopada 2019 roku. O wszczęciu postępowania został poinformowany także Realizator – zawiadomienie doręczone dnia (...) listopada 2019 roku.

W odpowiedzi na pismo z dnia (...) listopada 2019 roku, Marszałek Województwa wyjaśnił (pismo Organu z dnia (...) listopada 2019 roku), że stosownie do art. 76a § 1 Kodeksu Postępowania Administracyjnego *„jeżeli dokument znajduje się w aktach organu lub podmiotu, o którym mowa w 76a § 1 lub 2, wystarczy przedstawić urzędowo poświadczony przez ten organ lub podmiot odpis lub wyciąg z dokumentu”*. Dodatkowo w oparciu o art. 76a § 2 KPA *„zamiast oryginału dokumentu strona może złożyć odpis dokumentu, jeżeli jego zgodność została poświadczona przez notariusza albo przez występującego w sprawie pełnomocnika strony będącego adwokatem, radcą prawnym, rzecznikiem patentowym lub doradcą podatkowym”*. Zgodnie zaś z § 3 art. 76a KPA *„zawarte w odpisie dokumentu poświadczenie zgodności z oryginałem przez występującego w sprawie pełnomocnika strony będącego adwokatem, radcą prawnym, rzecznikiem patentowym lub doradcą podatkowym albo przez upoważnionego pracownika organu prowadzącego postępowanie ma charakter dokumentu urzędowego.”* Ponadto Organ zwrócił uwagę, że na podstawie art. 76a § 4 KPA *„jeżeli jest to uzasadnione okolicznościami sprawy, organ administracji publicznej zażąda od strony składającej odpis dokumentu, o którym mowa w § 2, przedłożenia oryginału tego dokumentu”*. Konkludując, IZ wskazała, że *„stosownie do postanowień KPA, w przypadku ustanowienia w sprawie pełnomocnika może on poświadczyć przedkładane dokumenty za zgodność z oryginałem, a następnie złożyć te dokumenty zamiast oryginałów. W takiej sytuacji, Organ zweryfikuje otrzymane dowody i oceni, czy należy do nich zastosować § 4 art. 76a KPA.”* Odnosząc się do zarzutów Beneficjenta, iż dopiero z pisma Marszałka Województwa z dnia (...) października 2019 roku, Rada Naczelna (...) powzięła wiedzę o zawarciu umów o dofinansowanie nr (...) z dnia (...) listopada 2016 roku, nr (...) z dnia (...) marca 2017 roku oraz nr (...) z dnia (...) października 2017 roku Organ wskazał, że :

„Pan (...), był w momencie zawierania w/w umów i jest obecnie zarówno członkiem Świętokrzyskiego Zarządu Wojewódzkiego (...), jak także członkiem Prezydium Rady Naczelnej (...). Ponadto (...) (sekretarz Świętokrzyskiego Zarządu (...)) i (...) (skarbnik Świętokrzyskiego Zarządu (...)) legitymowali się pełnomocnictwem udzielonym w dniu (...) stycznia 2015 roku przez Prezydium Rady Naczelnej (...),

które upoważniało do łącznego działania w imieniu i na rzecz (...) w zakresie podpisywania i składania wniosków o dofinansowanie oraz podejmowania wszelkich czynności prawnych i faktycznych, w szczególności do podpisywania umów oraz zaciągania zobowiązań finansowych, w tym zobowiązań wekslowych przy realizacji projektów Europejskiego Funduszu Społecznego (...). Ponadto wskazał, że „Jeżeli Beneficjent nie miał wiedzy na temat umów zawieranych w jego imieniu i na jego rzecz przez ustanowionych pełnomocników, zasadnym jest wyjaśnienie tej sprawy wewnątrz jego struktury organizacyjnej, tj. pomiędzy organami centralnymi, a terenowymi Stowarzyszenia.”

W dniu (...) listopada 2019 roku Beneficjent wystosował do Urzędu Marszałkowskiego Województwa Świętokrzyskiego wniosek o przesłanie dokumentów i udzielenie wyjaśnień, w którym ponownie zwrócił się o przesłanie dokumentu, o którym mowa w piśmie z dnia (...) listopada 2019 roku i wskazanie w jakiej formie należy składać dokumenty w postępowaniu administracyjnym.

W odpowiedzi na powyższe, w dniu (...) grudnia 2019 roku Organ podniósł, że żądany dokument został przesłany do Beneficjenta wraz z pismem z dnia (...) listopada 2019 roku. Wskazał ponadto, że wyjaśnianie dot. formy dokumentów, które mogą być składane w postępowaniu administracyjnym znajduje się także w w/w piśmie. Beneficjent mimo, że po rozwiązaniu w/w Umowy uaktywnił się w korespondencji z Organem, nie przedłożył wniosków o płatność i dokumentów pozwalających na rozliczenie projektu. Takie dokumenty nie zostały także przekazane do Organu na etapie postępowania administracyjnego.

W dniach (...) stycznia 2020 roku, Organ (Departament Kontroli i Certyfikacji RPO) przeprowadził weryfikację dokumentacji projektu nr (...) będącej w posiadaniu Komendy Miejskiej Policji w Kielcach (akta sprawy: o sygn. akt: (...)). Umowa na realizację tego projektu również została rozwiązana z uwagi na nieprzedkładanie wniosków przez Beneficjenta. Pismem z dnia (...) lutego 2020 roku Departament Kontroli i Certyfikacji RPO wskazał, że w wyniku przeprowadzonej przez uprawnionych pracowników analizy dokumentacji stwierdzono, iż dokumenty księgowe za realizację zadań w tym projekcie funkcjonują w obiegu prawnym w kilku egzemplarzach różniących się od siebie (oryginały).

Pismem z dnia (...) stycznia 2020 roku, Organ poinformował Beneficjenta, że postępowanie administracyjne w przedmiotowej sprawie zostanie zakończone do dnia (...) lutego 2020 roku, z

uwagi na skomplikowany charakter sprawy. Jednocześnie Organ poinformował, że Instytucja Zarządzająca RPO WŚ 2014-2020, jako pokrzywdzony w sprawie uzyskała zgodę nadzorującego postępowanie przygotowawcze o sygn. akt: (...) na udostępnienie akt tego postępowania upoważnionemu pracownikowi Organu. IZ wskazała, że zapoznanie się z aktami w/w postępowania przygotowawczego jest niezbędne dla prawidłowego i wyczerpującego ustalenia stanu faktycznego przedmiotowej sprawy.

W dniu (...) lutego 2020 roku, po uzyskaniu zgody prokuratora nadzorującego postępowanie przygotowawcze, na podstawie upoważnienia udzielonego przez Marszałka Województwa działającego w imieniu Województwa Świętokrzyskiego pracownik Organu zapoznał się z aktami postępowania przygotowawczego o sygn. akt: (...) dot. realizacji projektów dofinansowanych z Europejskiego Funduszu Społecznego w ramach Regionalnego Programu Operacyjnego Województwa Świętokrzyskiego na lata 2014 -2020, które prowadzi Komenda Miejska Policji w Kielcach wydział do Walki z Przestępczością Gospodarczą pod nadzorem Prokuratury Rejonowej Kielce – Wschód w Kielcach oraz sporządził fotokopie z akt tej sprawy.

W aktach postępowania przygotowawczego ujawniono szereg dokumentów mających istotne znaczenie dla rozstrzygnięcia przedmiotowej sprawy, m. in. zawiadomienie o możliwości popełnienia przestępstwa na szkodę Stowarzyszenia z dnia (...) grudnia 2019 roku złożone przez Świętokrzyski Zarząd Wojewódzki (...). W piśmie tym, pełnomocnik ustanowiony przez Realizatora wskazał, że *„po zabezpieczeniu dokumentacji projektów prowadzonych przez Stowarzyszenie w związku z podejrzeniem nieprawidłowości w rozliczeniach dotacji pozyskiwanych z funduszy UE, dokumentacja projektowa została poddana wstępnej analizie przez księgowość (...), z której wynikało wprost, iż w związku z realizacją projektów dotowanych mogło dojść do popełnienia czynów zabronionych. Niezwłocznie główna księgowa Pani (...) poinformowała o tym Świętokrzyski Zarząd Wojewódzki (...), w tym sekretarza (...) uprawnionego do reprezentowania Stowarzyszenia na zewnątrz, przedstawiając w piśmie do Zarządu z dnia (...) listopada 2019 roku, że zachodzą uzasadnione podstawy do wskazania na możliwość popełnienia wielu przestępstw przez (...) polegających m.in. na przywłaszczeniu środków pieniężnych. Dalsza weryfikacja pokazała możliwość popełnienia czynów zabronionych takich jak podrabianie podpisów, przelewanie na własny rachunek bankowy do niego nie należących środków za fikcyjne działania, oraz podrobienie i przerobienie dokumentów księgowych.”*

Ponadto wskazał, że „w trakcie weryfikacji dokumentacji zwrócono się do Zakładu Ubezpieczeń Społecznych w Kielcach o wskazanie z jakich rachunków bankowych wpływały na konto ZUS środki pieniężne. Z uzyskanej pisemnej informacji wynikało wprost z jakich rachunków dokonywano przelewów do ZUS. Zestawienie operacji na rachunku bankowym (...) oraz informacji ZUS doprowadziło do ustalenia, iż (...) pod tytułem przelewów składek na ZUS wskazywał prywatne konto, z którego żadna kwota do ZUS nie trafiała.” Ponadto proceder wskazywania swojego rachunku bankowego i przelewania środków (...) pod tymi tytułami dotyczył także rzekomego wynagrodzenia za realizację „diagnozy potrzeb i potencjałów...” beneficjentów projektu „(...)” przez psycholog (...). Przedstawione operacje na rachunku prowadzą do wniosku, iż (...) ponownie podał swój rachunek, zaś w tytule przelewu wskazał: „wynagrodzenie dla (...)”, która oświadczyła, iż żadnych działań w tym zakresie nie realizowała, nie otrzymywała też żadnego wynagrodzenia. Analiza dokumentów rzekomo prowadzonego wsparcia doprowadziła do wniosku, iż (...) prawdopodobnie wielokrotnie dokonał podrobienia podpisu (...) oraz sprokurował dokumenty związane z realizacją zadań.” Do zawiadomienia zostało dołączone oświadczenie (...), w którym wskazywała jak powyżej.

Dodatkowo w aktach postępowania przygotowawczego ujawniono pismo Pani (...) - głównej księgowej Świętokrzyskiego Zarządu (...) z dnia (...) stycznia 2020 roku, w którym w/w wskazała, iż podjęła analizę rachunków bankowych przypisanych do kont projektów realizowanych ze środków przyznanych w ramach Regionalnego Programu Operacyjnego Województwa Świętokrzyskiego na lata 2014-2020. Analiza ta wykazała nieprawidłowości w zakresie wykonywanych przelewów i ich opisu. Podała, że „nie znajduje uzasadnienia ciągłe przelewanie środków między rachunkami oraz wykonywanie przelewów za inne czynności (...) nie związane z przypisanym do tego rachunku projektem.” Ponadto podała, „że na rachunku przeznaczonym do rozliczenia projektu ryczałtowego „(...)” widoczne są przelewy nie znajdujące odzwierciedlenia w dostępnej dokumentacji księgowej jakoby były realizowane w tym projekcie np. z opisem: „refundacja staż”, „podjęcie gotówki staż”, „podjęcie gotówki wycieczka”. Ponadto księgowa wskazała, że „nie znalazła także raportów kasowych, które by dokumentowały takie czynności jak opisano przy przelewach np. „podjęcie gotówki do kasy”, „podjęcie gotówki”. W/w osoba ustaliła, że rachunek bankowy na który dokonywano opisywanych wyżej przelewów przy braku potwierdzenia poniesienia takiego wydatku w dostępnej jej dokumentacji księgowej jest taki sam jak ten na który dokonywano przelewów z

dyspozycją ZUS, o którym informowała pismem z dnia (...) listopada 2019 roku i jest rachunkiem na który dokonywano wpłat wynagrodzeń osoby o nazwisku (...).

W aktach w/w postępowania znajdują się również zeznania (...) (sekretarza Świętokrzyskiego Zarządu Wojewódzkiego (...)). Zeznając w charakterze świadka – pokrzywdzonego przedstawił on nieprawidłowości do jakich doszło m. in. w przedmiotowym projekcie. Wskazał, że „po zajęciu dokumentów przez policję, księgowość zaczęła weryfikować rachunki, a zewnętrzny podmiot analizował zdjęcia dokumentacji. Wtedy okazało się, że w projekcie „(...)” na podstawie dokumentacji znajdującej się na Policji wynika, iż zostali zrekrutowani ludzie, przeprowadzono ich przez ścieżkę reintegracji i że wykonała to pani psycholog. Główna księgowa zweryfikowała numer rachunku dla w/w psycholog, który okazał się taki sam jak numer rachunku na który przekazywane było wynagrodzenie (...).” Podał, że *„zwrócił się do Pani (...), czyli psychologa, aby odniosła się do wykonanej pracy w ramach tego projektu. Ona powiedziała, że dla tego projektu nic nie wykonywała, zakwestionowała, aby na dokumentach były jej podpisy, czy też żeby wypełniała jakiegokolwiek dokumenty dla tego projektu. Zaprzeczyła, żeby (...) przelewał jej jakiegokolwiek wynagrodzenie z tego tytułu.”* Świadek wskazał, że *„po ujawnieniu powyższego zaczął wraz z księgową przeglądać rachunek projektu pod kątem wpłat dokonywanych na rachunek bankowy (...), a który był podpisany jako „ZUS”. Postanowił to sprawdzić i tak jak w przypadku psychologa, ZUS odpowiedział, że jest zadłużenie oraz, że żadne środki z konta (...) nie wpłynęły do ZUS.”*

Podsumowując swoje zeznania (...) wskazał, że po analizie dokumentacji zrozumiał, iż „z rozliczenia projektów ryczałtowych, w tym nr (...), które sam realizował (...) nic nie będzie, bo wszystkie rzeczy, które wykonał są nacechowane popełnieniem czynów zabronionych, w tym podrobienia, przerobienia i poświadczenia nieprawdy.”

Ponadto, w aktach przedmiotowego postępowania przygotowawczego znajdują się wyciągi bankowe potwierdzające, że środki z konta projektowego były przelewane na rachunek bankowy (...) z opisem np. „ZUS”, czy wynagrodzenia dla psycholog (...), były także podejmowane z kasy w celu opłacenia działań, które nie znajdowały potwierdzenia w dokumentacji projektowej.

W aktach przedmiotowego postępowania przygotowawczego znajdują się również zeznania głównej księgowej Realizatora, która wyjaśniła, że po podjęciu pracy w (...), „zaczęła wyszukiwać dokumentacji dotyczącej dwóch projektów ryczałtowych, w tym „(...)”. Podała, że *„nie znalazła*

żadnej dokumentacji kosztowej z tych projektów, w systemie księgowym nie były zaksięgowane żadne koszty dotyczące tych projektów, jedynie usługi opiekuńcze przychodowe”. Stwierdziła także, że „weryfikacja rachunków bankowych doprowadziła do wniosku, że (...) przekazywał środki z rachunków projektowych na swój rachunek bankowy – różne kwoty pod różnym tytułem”. W aktach postępowania znajdują się także pisma w/w osoby z dnia (...) listopada 2019 roku i (...) stycznia 2020 roku.

Pismem z dnia (...) lutego 2020 roku (wpływ do Organu (...) lutego 2020 roku), Strona wystąpiła o przeprowadzenie dowodu z akt postępowania przygotowawczego znak (...), w szczególności zgromadzonych tam dowodów „z uwagi na konieczność prawidłowego ustalenia stanu faktycznego w sprawie.” Ponadto zawnioskowała o zawieszenie postępowania administracyjnego do czasu zakończenia postępowania karnego, bowiem wynik tego ostatniego będzie miał wpływ na treść decyzji administracyjnej.

Po otrzymaniu w/w wniosku dowodowego, Organ poinformował Stronę, że z uwagi na w/w pismo Realizatora, a przede wszystkim zgłoszony wniosek dowodowy, postępowanie zostanie przedłużone i zakończy się do (...) kwietnia 2020 roku. Ponadto wskazał, że w zakresie wniosku dowodowego oraz wniosku o zawieszenie postępowania administracyjnego Organ wypowie się w odrębnym piśmie.

Następnie, w dniu (...) marca 2020 roku, Organ skierował do Beneficjenta pismo, w którym wezwał go do podania, które dokumenty znajdujące się w aktach postępowania przygotowawczego są według Strony istotne dla prawidłowego ustalenia stanu faktycznego, a także jakie okoliczności mają zostać za ich pomocą wykazane, określając na powyższe 7 dniowy termin. Ponadto, IZ przypomniała, że stroną w niniejszym postępowaniu administracyjnym jest (...), a nie Świętokrzyski Zarząd Wojewódzki (...), a wszystkie czynności w postępowaniu, w tym inicjatywa w zakresie postępowania dowodowego, powinny być wykonywane przez Stronę. Organ zwrócił uwagę, że Pan (...), który podpisał pismo z dnia (...) lutego 2020 roku, powinien legitymować się stosownym pełnomocnictwem wydanym przez Radę Naczelną Stowarzyszenia. Taki dokument nie został jednak dołączony do w/w pisma. Co więcej, w piśmie wskazano, że (...) występuje w imieniu Realizatora - jako Sekretarz Świętokrzyskiego Zarządu Wojewódzkiego (...) (dodatkowo na piśmie widniała także pieczęć Świętokrzyskiego Zarządu Wojewódzkiego (...)). Organ podał, że przeanalizował również

informację odpowiadającą aktualnemu odpisowi z rejestru przedsiębiorców Krajowego Rejestru Sądowego dotyczącą Beneficjenta. Z wpisu Stowarzyszenia w KRS wynika, że Pan (...) jest, co prawda Członkiem Rady Naczelnej (...), jednak nie posiada prawa reprezentacji Stowarzyszenia na zewnątrz. W tym stanie rzeczy Organ wezwał Stronę do przedłożenia dokumentu, z którego będzie wynikało umocowanie dla w/w do występowania w przedmiotowym postępowaniu administracyjnym w imieniu i na rzecz Stowarzyszenia oraz do potwierdzenia czynności dotychczas wykonanych przez Pana (...).

Dodatkowo Organ poinformował, że pracownik Departamentu Wdrażania EFS zapoznał się z aktami postępowania przygotowawczego, sporządził fotokopie z części dokumentów znajdujących się w aktach tego postępowania i zostały one włączone do akt postępowania administracyjnego. W piśmie tym wymieniono, które dokumenty znajdują się w aktach niniejszego postępowania.

Mając na uwadze powyższe, IZ stanęła na stanowisku, że *„dla oceny zasadności zgłoszonego wniosku dowodowego koniecznym jest wyjaśnienie przez Stronę, które dowody znajdujące się w aktach postępowania przygotowawczego i na jakie okoliczności należy przeprowadzić, żeby zdaniem Beneficjenta stan faktyczny został ustalony niewadliwie.”* Zwróciła uwagę, że akta postępowania przygotowawczego (wliczając w to dokumentację zabezpieczoną w biurze Realizatora) liczą kilkadziesiąt tomów. A zatem przeprowadzenie dowodu z całości akt postępowania przygotowawczego, bez jasnego wskazania, które dowody mają znaczenie dla ustalenia stanu faktycznego i jakie okoliczności mają zostać za ich pomocą wykazane stoi w sprzeczności z zasadą szybkości i prostoty postępowania, o której stanowi art. 12 § 1 KPA. Ogólne sformułowanie zawarte w piśmie z dnia (...) lutego 2020 roku, że *„przeprowadzenie dowodu z akt postępowania przygotowawczego ma istotne znaczenie dla niewadliwego ustalenia stanu faktycznego w postępowaniu administracyjnym”* nie pozwala na zbadanie, czy okoliczność, która ma zostać wykazana przedmiotowym dowodem ma znaczenie dla rozstrzygnięcia sprawy, jak również, czy dana okoliczność została już wykazana za pomocą innych dowodów. Konkludując, IZ podała, że *„po otrzymaniu pisma ze wskazaniem, które dokumenty znajdujące się w aktach postępowania administracyjnego są według Beneficjenta konieczne do prawidłowego ustalenia stanu faktycznego oraz jakie okoliczności mają być za ich pomocą wykazane, Organ rozważy zasadność dopuszczenia zgłoszonego dowodu, uwzględniając przy tym powyższe przepisy postępowania administracyjnego.”*

Organ odniósł się również w piśmie do wniosku o zawieszenie postępowania administracyjnego. IZ wskazała, że stosownie do art. 97 § 1 pkt 4 KPA *„Organ administracji publicznej zawiesza*

postępowanie, gdy rozpatrzenie sprawy i wydanie decyzji zależy od uprzedniego rozstrzygnięcia zagadnienia wstępnego przez inny organ lub sąd” oraz stanęła na stanowisku, że w przedmiotowej sprawie nie zachodzą przesłanki do zawieszenia postępowania podając uzasadnienie prawne w tym zakresie. Organ uznał, że zakończenie postępowania karnego pozwoli jedynie stwierdzić kto jest odpowiedzialny za niezrealizowanie projektu zgodnie z umową, a także kto odpowiada za brak rozliczenia środków wypłaconych z budżetu państwa i funduszy UE. W postępowaniu karnym nie zostanie przesądzona żadna kwestia, której rozstrzygnięcie będzie umożliwiało rozpatrzenie niniejszej sprawy. Organ mimo toczącego się postępowania przygotowawczego jest w stanie dokonać samodzielnej oceny wszystkich przesłanek od których uzależnione jest wydanie decyzji zwrotowej. Zwrócił uwagę, że zgodnie z brzmieniem § 28 ust. 9 Umowy „Wszelkie działania w SL2014 osób uprawnionych są traktowane w sensie prawnym jako działanie Beneficjenta.” Niezależnie zatem od tego, która osoba faktycznie odpowiada za niezgodne z prawem wykorzystanie funduszy unijnych należy traktować jej działania jako czynności dokonywane przez Stronę.

Pismem z dnia (...) marca 2020 roku (...) działający w imieniu Realizatora zawnioskował o dopuszczenie i przeprowadzenie dowodu ze źródeł osobowych: (...), (...) i (...). Wyjaśnił, że „zgłoszone osoby mają szeroką wiedzę na temat okoliczności realizacji i rozliczania projektów”. Argumentował, iż „fakty te są prawnie relewantne w zakresie ustalania zasadności podstaw do decyzji zwrotowej, a także ewentualnych innych rozstrzygnięć organu prowadzącego przy uwzględnianiu braku zawinienia Beneficjenta”. Dodatkowo podtrzymał wniosek o przeprowadzenie dowodu z akt postępowania przygotowawczego prowadzonego pod nadzorem Prokuratury Rejonowej Kielce – Wschód pod sygn. akt: (...), wskazując przy tym, że po (...) lutego 2020 roku do akt przedmiotowego postępowania przygotowawczego zostały dołączone dokumenty, które mają istotne znaczenie dla rozpoznania niniejszej sprawy. Wraz z przedmiotowym pismem nie zostało przedłożone pełnomocnictwo dla (...) do działania w imieniu i na rzecz Beneficjenta w niniejszym postępowaniu administracyjnym. Realizator podtrzymał również wniosek o zawieszenie toczącego się postępowania administracyjnego do zakończenia postępowania przygotowawczego.

Pismem z dnia (...) kwietnia 2020 roku, IZ ponownie wezwała Stronę do przedłożenia dokumentu, z którego będzie wynikało umocowanie dla (...) do występowania w przedmiotowym postępowaniu administracyjnym w imieniu i na rzecz Stowarzyszenia oraz do potwierdzenia czynności dotychczas wykonanych przez w/w osobę w terminie 7 dni od otrzymania niniejszego

pisma. Ponadto przypomniał Beneficjentowi, że Stroną postępowania administracyjnego jest (...), nie zaś Świętokrzyski Zarząd Wojewódzki (...), a wszystkie czynności w postępowaniu, w tym inicjatywa w zakresie postępowania dowodowego, powinny być wykonywane przez Stronę. Pisma z (...) lutego 2020 roku i z dnia (...) marca 2020 roku, żeby odniosły skutek w postępowaniu administracyjnym, powinny zatem zostać podpisane przez osobę legitymującą się stosownym pełnomocnictwem wydanym przez Radę Naczelną Stowarzyszenia. IZ wyjaśniła, że uzasadnienie przeprowadzenia w/w dowodów podane przez Realizatora w piśmie z dnia (...) marca 2020 roku jest ogólnikowe i niewystarczające. Podała, że musi być możliwe ustalenie, czy za pomocą dowodu mają zostać wykazane fakty o istotnym znaczeniu dla rozstrzygnięcia sprawy oraz czy okoliczności te nie zostały już potwierdzone bezsprzecznie za pomocą innych dowodów.

Powyższe wezwanie do złożenia pełnomocnictwa oraz sprecyzowania tezy dowodowej na którą zostali zgłoszeni świadkowie nie zostało wykonane.

Organ nie uwzględnił wniosku zgłoszonego przez przedstawiciela Realizatora o zawieszenie postępowania - Zarząd Województwa Świętokrzyskiego wydał w dniu (...) sierpnia 2020 roku postanowienie odmawiające zawieszenia niniejszego postępowania administracyjnego, w którym szczegółowo uzasadnił swoje stanowisko (Uchwała Zarządu Województwa Świętokrzyskiego nr (...)).

Organ uznał również za niezasadny wniosek Realizatora zgłoszony w piśmie z dnia (...) marca 2020 roku o przeprowadzenie dowodów z zeznań świadków. W tym zakresie zostało wydane postanowienie o odmowie przeprowadzenia zawnioskowanych wniosków dowodowych (Uchwała Zarządu Województwa z dnia (...) sierpnia 2020 roku nr (...)).

Organ uznał jednak, że zasadne jest ponowne zapoznanie się z aktami postępowania przygotowawczego. Powyższe, z uwagi na panujący stan epidemii wywołany COVID-19 okazało się możliwe dopiero (...) lipca 2020 roku. W aktach postępowania ujawniono zeznania kolejnych świadków, potwierdzające, że w projektach nie były przeprowadzane m.in. zajęcia z hortiterapii, chociaż została wytworzona dokumentacja stwarzająca pozory, jakoby miały one miejsce. Informacje te dotyczą jednak w znacznym zakresie innych projektów Beneficjenta realizowanych w ramach RPO WŚ na lata 2014 – 2020. Dodatkowo w aktach postępowania przygotowawczego znajduje się odpis pozwu o zapłatę skierowanego przez (...) przeciwko (...). Z jego treści wynika, że powód domaga się

zasądzenia od pozwanego kwoty (...) zł, tytułem zwrotu środków, które (...) przełał z rachunków (...) na swój bez podstawy prawnej, wyrządzając tym samym szkodę Stowarzyszeniu.

Pismem z dnia (...) sierpnia 2020 roku DW IZ EFS poinformował Stronę, że materiał dowodowy w przedmiotowej sprawie został zebrany, a Beneficjent może się z nim zapoznać oraz wypowiedzieć się co do zebranych w sprawie dowodów oraz materiałów w terminie 7 dni od daty otrzymania pisma, a także, że decyzja w przedmiotowej sprawie zostanie wydana do (...) sierpnia 2020 roku.

Wnioskodawca nie skorzystał z przysługującego mu uprawnienia i nie zapoznała się z aktami postępowania administracyjnego, w określonym terminie.

Po otrzymaniu informacji, że materiał dowodowy w przedmiotowym postępowaniu został zgromadzony, Realizator przesłał pismo, w którym wniósł ponownie o przeprowadzenie dowodu z zeznań świadka (...) (wpływ (...) sierpnia 2020 roku). Ponowił również wniosek o przeprowadzenie dowodu z akt postępowania przygotowawczego nr (...) nadzorowanego przez Prokuraturę Rejonową Kielce Wschód w Kielcach, w tym zalegających w tych aktach tzw. ścieżek reintegracji – ankiet oraz innych czynności faktycznie zrealizowanych w tym zakresie. Podniósł przy tym, że wskazane dowody są niezbędne do ustalenia niewadliwego stanu faktycznego. Zwrócił także uwagę, że „niebagatelne znaczenie dla ustaleń w sprawie ma okoliczność zarzutu postanowionego sprawcy (...), z którym to UM prowadził korespondencję i z pominięciem organów statutowych kontaktował się w ramach realizacji projektu.„ *Zwrócił przy tym uwagę, że „w/w osoba została postawiona w stan oskarżenia na szkodę dwóch podmiotów (...) oraz Urzędu Marszałkowskiego”.*

Pismem z dnia (...) sierpnia 2020 roku Strona (działająca w jej imieniu Sekretarz Generalna (...)) podtrzymała swoje stanowisko, że stroną niniejszego postępowania powinien być Świętokrzyski Zarząd (...), a nie (...). Ponadto wskazała, że zakończenie przedmiotowego postępowania jest przedwczesne. Wniosła również o zawieszenie przedmiotowego postępowania na podstawie art. 97 § 1 pkt 4 KPA, tj. do czasu prawomocnego zakończenia postępowania karnego.

W dniu (...) sierpnia 2020 roku Instytucja Zarządzająca, jako pokrzywdzona otrzymała zawiadomienie o wszczęciu śledztwa pod sygnaturą (...) dotyczącego realizacji umowy nr (..) o

(...), (...), (...), (...). Część z nich potwierdziło jedynie, że uczestniczyli w jednym spotkaniu mającym miejsce w świetlicy Gminnego Ośrodka Pomocy Społecznej w (...), na którym osoba prowadząca te zajęcia deklarowała wolę zorganizowania szkoleń. Jak podali świadkowie, nikt nigdy nie kontaktował się z nimi w celu realizacji przedmiotowych obietnic, w konsekwencji w żadnym wsparciu ze strony (...) nie uczestniczyli. Jak wynika z zeznań świadków kilka osób mogło złożyć podpisy pod deklaracją przystąpienia do projektu na spotkaniu w GOPS w (...), jednak jak twierdzili, to nie oni wypełniali te deklaracje i nigdy nie brali udziału w projekcie (m.in. (...), (...), (...)).

Część świadków podkreślała, że korzystała z programu dożywiania, którym byli objęci osobiście, bądź ich członkowie rodziny. Organ zwraca jednak uwagę, że program dożywiania nie wiązał się w żadnej mierze z przedmiotowym projektem, realizowanym w ramach RPO WŚ na lata 2014 – 2020. (m.in. T. (...), (...), (...)).

Ponadto pracownicy Gminnych Ośrodków Pomocy Społecznej w (...) i (...), Powiatowego Centrum Pomocy Rodzinie w (...), Miejskiego Centrum Pomocy Rodzinie w (...) wskazali, że przekazali dane swoich klientów przedstawicielom (...), jednak nie mieli żadnej wiedzy, czy osoby te korzystały z form wsparcia w ramach projektu. Zaprzeczyli, żeby jakiegokolwiek szkolenia, czy inne formy wsparcia prowadzone w projekcie przez (...) miały miejsce w ich siedzibie (m.in. (...), (...), (...), (...), (...), (...)).

W aktach śledztwa znajdują się również zeznania psycholog (...), która rzekomo miała przeprowadzać diagnozy psychologiczne w projekcie „(...)”. Powyższa osoba potwierdziła w swoich zeznaniach informacje zawarte w swoim oświadczeniu dołączonym do akt postępowania (...), tj., że nie sporządzała diagnoz do przedmiotowego projektu i nie otrzymywała z tego tytułu wynagrodzenia. Wskazała, że współpracowała z Beneficjentem, jednak w ramach innych projektów, m.in. „(...)”, nie prowadziła natomiast diagnoz w spornym projekcie. W aktach znajdują się również zeznania pedagog (...), która zeznała, że prowadziła warsztaty pedagogiczne w projekcie realizowanym przez (...), jednak czynności te były wykonywane w innym projekcie.: tj.: „(...)”, a nie „(...)”.

Do akt śledztwa o sygn. akt: (...) dołączono zeznania świadków (...), (...), (...) złożone w postępowaniu o sygn. akt: (...) zacytowane we wcześniejszym fragmencie opisu stanu faktycznego.

W dniu (...) października 2020 roku, Organ zawiadomił Stronę o przedłużeniu postępowania administracyjnego do dnia (...) października 2020 roku oraz o uzupełnieniu materiału dowodowego w

sprawie o dowody zgromadzone w postępowaniu przygotowawczym prowadzonym pod nadzorem Prokuratury Rejonowej Kielce – Wschód w Kielcach o sygn. akt: (...) i możliwości zapoznania się z aktami i wypowiedzenia się w sprawie.

W toku przeprowadzonego postępowania administracyjnego, IZ RPO WŚ doszła do przekonania, że w przedmiotowej sprawie należy wydać decyzję administracyjną określającą zwrot od Beneficjenta kwoty (...) zł (słownie: (...)) wraz z odsetkami liczonymi jak dla zaległości podatkowych. Takie rozstrzygnięcie zostało wydane w dniu (...) października 2020 roku. W uzasadnieniu zaskarżonej decyzji Organ stanął na stanowisku, że Beneficjent nie wykonał swoich podstawowych obowiązków w związku z realizacją projektu pn. „(...)” nr (...) realizowanego przez (...) w ramach Regionalnego Programu Operacyjnego Województwa Świętokrzyskiego na lata 2014 – 2020.

Rozpoznając przedmiotową sprawę w pierwszej kolejności, Organ stanął na stanowisku, że Beneficjent naruszył postanowienia Umowy i Wytycznych w zakresie kwalifikowalności wydatków w ramach Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego, Europejskiego Funduszu Społecznego oraz Funduszu Spójności na lata 2014 – 2020 (dalej: Wytyczne w zakresie kwalifikowalności).

Rozwiązana Umowa w przedmiotowej sprawie była umową ryczałtową. Zgodnie zaś z sekcją 6.6.2 pkt 2 Wytycznych w zakresie kwalifikowalności *„Wydatki rozliczane uproszczoną metodą są traktowane jako wydatki poniesione. Nie ma obowiązku gromadzenia ani opisywania dokumentów księgowych w ramach projektu na potwierdzenie poniesienia wydatków rozliczanych uproszczoną metodą. Niemniej właściwa instytucja będąca stroną umowy zobowiązuje beneficjenta w umowie o dofinansowanie projektu do przedstawienia dokumentacji:*

a) potwierdzającej osiągnięcie rezultatów, wykonanie produktów lub zrealizowanie działań zgodnie z zatwierdzonym wnioskiem o dofinansowanie projektu – w przypadku stawek jednostkowych oraz kwot ryczałtowych, o których mowa w sekcji 6.6.1 pkt 1 lit. a i b, lub

b) potwierdzającej rozliczenie kosztów będących podstawą do rozliczenia stawek ryczałtowych – w przypadku stawek ryczałtowych, o których mowa w sekcji 6.6.1 pkt 1 lit. c.”

iż środki przeznaczone w opisach przelewów m.in. na ZUS, wynagrodzenie dla osoby rzekomo świadczącej w projekcie usługi z konta projektu trafiały bez podstawy prawnej na rachunek bankowy Skarbnika Świętokrzyskiego Zarządu Wojewódzkiego (...). Ponadto z rachunku projektowego podejmowano gotówkę, co nie znajduje uzasadnienia w dokumentacji projektowej. Ponadto w dokumentacji projektowej brak dokumentów kosztowych, potwierdzających wydatki ponoszone w przedmiotowym projekcie. W systemie księgowym Stowarzyszenia nie został zaksięgowany żaden dokument potwierdzający wydatki ponoszone w ramach niniejszego projektu.

IZ RPO WŚ rozpoznając sprawę w I instancji przyjęła, że w przedmiotowej sprawie doszło do powstania nieprawidłowości w rozumieniu art. 2 pkt 36 Rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1303/2013 roku. Po pierwsze, Beneficjent naruszył przepisy prawa unijnego lub prawa krajowego dotyczącego stosowania prawa unijnego. Nie wywiązał się z obowiązku rozliczenia wypłaconego mu dofinansowania. Nie rozliczył wskazanych w Umowie kwot ryczałtowych, a jest to jeden z podstawowych obowiązków nałożonych na Beneficjenta w Umowie. (...) naruszyło postanowienia Umowy, tj. § 8 ust. 4, 5, 7 i 8, § 10 ust. 22, § 12 ust. 2, 5 i 10, §15 ust. 5 i 12, § 20 ust. 1 i 2, a także sekcję 6.6.2 pkt 2, pkt 3 lit. b, pkt 4 oraz 8.5.2 Wytycznych w zakresie kwalifikowalności. Wskazać należy, że dla uznania, iż doszło do uchybienia procedur, o których mowa w art. 184 UFP, wystarczające jest zarówno naruszenie postanowień zawartych w umowie o dofinansowanie jak i Wytycznych. Po drugie Organ doszedł do przekonania, że to Beneficjent jako podmiot dopuścił się działania naruszającego postanowienia Umowy i Wytycznych. Beneficjent nie rozliczył przyznanego mu dofinansowania (nie wykazał w przedkładanych wnioskach o płatność wykonania żadnej kwoty ryczałtowej). Do dnia wydania decyzji w przedmiotowej sprawie do rozliczenia pozostały jeszcze dwa wnioski o płatność - za okres październik – grudzień 2018 roku i za okres (...) stycznia 2019 roku. Niewątpliwie zachowanie Stowarzyszenia należało ocenić negatywnie- IZ wychodziła z inicjatywą pomocy w rozliczeniu wniosków, wzywała do ich poprawy oraz złożenia, wskazując przy tym, co należy zrobić, żeby rozliczyć przyznane dofinansowanie. Beneficjent zaś, wbrew żądaniu Organu, uporczywie nie przedkładał m. in. zakładki „monitorowanie uczestników”, co uniemożliwiało rozliczenie wniosku za IV kwartał 2018. Ostatecznie, konsekwencją działania (...) w sprzeczności z Umową było jej rozwiązanie w trybie natychmiastowym. Podkreślić należy, że na (...) ciążył obowiązek starannego realizowania projektu, zgodnie z postanowieniami zawartymi we Wniosku o dofinansowanie i Umowie. Spełniona została również trzecia przesłanka, tj. konieczność wystąpienia lub uprawdopodobnienia wystąpienia szkodliwego wpływu na budżet Unii poprzez obciążenie go nieuzasadnionym wydatkiem w związku z niezgodnym z prawem działaniem lub zaniechaniem

podmiotu gospodarczego (Beneficjenta). Organ przeprowadził operację myślową, z której wynika logiczne następstwo zdarzeń zapoczątkowanych naruszeniem prawa, a zakończonych finansowaniem nieuzasadnionego wydatku z budżetu UE. Niewątpliwie naruszenie obowiązujących procedur, co do rozliczenia otrzymanego dofinansowania spowodowało powstanie szkody w budżecie UE. Beneficjent nie rozliczył otrzymanego dofinansowania. Nie wykazał realizacji założonych wskaźników produktu i rezultatu, nie ma zatem żadnych podstaw do przyjęcia, że wypłacona mu dotacja została wykorzystana zgodnie z przeznaczeniem. W związku z powyższym Organ uznał, że dofinansowanie nie zostało wydatkowane prawidłowo. Ponadto weryfikacja operacji na rachunku bankowym projektu wykazała, że środki z tego rachunku były wydatkowane na cele niezwiązane z projektem. Mając na uwadze wszystkie powyższe okoliczności, Organ nie miał wątpliwości, że projekt był prowadzony z rażącym naruszeniem prawa, a środki publiczne wydatkowane niezgodnie z zasadami wskazanymi w ustawie o finansach publicznych i Wytycznych w zakresie kwalifikowalności. Szkodę w budżecie Unii i budżecie krajowym wyrządzoną przez (...) Organ określił na kwotę (...) zł, tj. całą wartość wypłaconego Stronie dofinansowania.

Decyzja została doręczona Beneficjentowi w dniu (...) listopada 2020 roku.

W dniu (...) listopada 2020 r. (data nadania w placówce Poczty Polskiej) Beneficjent złożył wniosek o ponowne rozpatrzenie sprawy zakończonej wydaniem decyzji nr (...) z dnia (...) października 2020 roku. W w/w wniosku Odwołujący się zarzucił decyzji naruszenie:

1. art. 7 kodeksu postępowania administracyjnego poprzez jego niezastosowanie, tj. poprzez niedostrzeżenie, że stan faktyczny sprawy nie został dokładnie wyjaśniony i brak było podstaw do rozstrzygnięcia sprawy, a w szczególności do przeprowadzenia i wydania decyzji administracyjnej,
2. art. 8,9,10 kodeksu postępowania administracyjnego poprzez jego niezastosowanie, tj. poprzez prowadzenie postępowania w sposób nie budzący zaufania co do rzetelności organów administracji, w szczególności przez brak informowania strony o jej uprawnieniach i brak zapewnienia czynnego udziału na każdym stadium postępowania,
3. art. 77 § 1 i art. 77 § 2 kodeksu postępowania administracyjnego poprzez jego niezastosowanie, polegające na tym, że organ I instancji w sposób niewyczerpujący

i niewystarczająco wszechstronny rozpoznał sprawę, w szczególności nie przeprowadził niezbędnych dowodów i dokonał wadliwych oraz niepełnych ustaleń faktycznych,

4. art. 78 § 1 kodeksu postępowania administracyjnego poprzez jego niezastosowanie, polegające na tym, że bezpodstawnie nie uwzględniono wniosku o przeprowadzenie dowodów, choć przedmiotem dowodu miała być okoliczność mająca znaczenie dla rozstrzygnięcia sprawy,
5. art. 80 kodeksu postępowania administracyjnego poprzez jego niezastosowanie, tj. dokonanie oceny nie na podstawie całego materiału dowodowego,
6. art. 107 § 3 kodeksu postępowania administracyjnego poprzez jego niezastosowanie, wyrażające się w braku pełnego uzasadnienia prawnego, w szczególności poprzez nie odniesienie się w sposób jasny i zrozumiały oraz wyczerpujący do oznaczenia strony w niniejszym postępowaniu, podstaw uznania skutecznego rozwiązania umowy o dofinansowanie i skutecznego wszczęcia postępowania administracyjnego.

W tym stanie rzeczy, Odwołujący wniósł o uchylenie zaskarżonej decyzji.

Z uwagi na to, że wniosek o ponowne rozpatrzenie sprawy został złożony w ustawowym terminie, a także nie stwierdzono niedopuszczalności jego wniesienia, Organ przystąpił do rozpoznawania wniosku, przeprowadzając w tym celu postępowanie administracyjne.

W dniu (...) kwietnia 2021 roku upoważniony pracownik Departamentu Wdrażania Europejskiego Funduszu Społecznego Urzędu Marszałkowskiego Województwa Świętokrzyskiego ponownie zapoznał się z aktami postępowania przygotowawczego (...) nadzorowanego przez Prokuraturę Rejonową Kielce- Wschód w Kielcach, dotyczącego nieprawidłowości w projekcie realizowanym przez Beneficjenta w ramach RPO WŚ na lata 2014 -2020 pn. „(...)” nr (...). Przedmiotem analizy były przede wszystkim protokoły przesłuchania świadków mające miejsce po dniu (...) października 2020 roku, tj. po dniu ostatniego zaznajomienia się przez pracownika w/w Urzędu z rzeczonymi aktami.

Przesłuchiwane osoby zeznały, iż nie uczestniczyły w pełni we wsparciu realizowanym w projekcie Stop wykluczeniu, pomimo, że ich dane znajdują się w dokumentacji projektu, ze

nie wiem, pozostała część diagnoz do wykonania wypełniałem osobiście sam na polecenie Pana (...) z uwagi na przekroczony termin do rozliczenia kolejnego wniosku w ramach dotacji (...) diagnoza na nazwisko (...) taką diagnozę otrzymałem już wypełnioną, podpisy w pozycji uczestnik, psycholog nakreśliłem ja na polecenie Pana (...), (...) nie wypełniałem tej diagnozy, w pozycji psychologa ja nakreśliłem podpis, (...) ja wypełniałem treść diagnozy, podpis psychologa ja nakreśliłem, (...) ja wypełniłem całą diagnozę łącznie z podpisami, (...) ja wypełniałem diagnozę, podpisy ja również nakreśliłem, (...) nie ja wypełniałem diagnozę, nakreśliłem jedynie podpisy uczestnik, psycholog, (...) nie ja wypełniałem diagnozę, podpisy ja nakreśliłem, (...) nie ja wypełniałem diagnozę, podpisy ja nakreśliłem, (...) nie ja wypełniałem diagnozę, podpisy ja nakreśliłem, (...) nie ja wypełniałem diagnozę, podpisy nakreśliłem ja, (...) nie ja wypełniłem diagnozę, podpisy ja nakreśliłem, (...) nie ja wypełniałem diagnozę, podpisy ja nakreśliłem, (...) nie ja wypełniałem diagnozy, podpisy w pozycji psycholog ja nakreśliłem, (...) ja wypełniałem diagnozę i nakreśliłem podpis w pozycji psycholog, (...) nie ja wypełniałem diagnozę, podpis psychologa ja nakreśliłem, (...) ja wypełniałem diagnozę, podpis psychologa ja nakreśliłem, (...) nie ja wypełniałem diagnozę, podpisy są moje (...) (...)wypełniłem całość poza podpisem uczestnika, podpis psychologa ja nakreśliłem, (...) ja wypełniłem diagnozę i nakreśliłem podpis psychologa, (...) nie wypełniłem diagnozy, podpis psychologa ja nakreśliłem, (...) nie wypełniłem tej diagnozy tylko nakreśliłem podpis w pozycji psycholog, (...) ja wypełniłem diagnozę, podpis w pozycji psycholog ja nakreśliłem, (...) ja wypełniałem diagnozę, podpis psychologa ja nakreśliłem, (...) ja wypełniłem diagnozę i podpis psychologa ja nakreśliłem, (...) nie wypełniłem diagnozy, podpis psychologa ja nakreśliłem, (...) nie ja wypełniałem diagnozę, podpis psychologa nakreśliłem ja, (...) nie wypełniałem diagnozy, podpis psychologa nakreśliłem ja, (...) wypełniłem diagnozę i podpis psychologa ja nakreśliłem, (...) ja wypełniałem diagnozę i nakreśliłem podpis psychologa, (...) nie ja wypełniałem diagnozę, podpis psychologa ja nakreśliłem, (...) nie wypełniłem diagnozy, podpis psychologa ja nakreśliłem, (...) nie ja wypełniłem diagnozy, nakreśliłem podpis za psychologa, (...) diagnozy nie wypełniłem, żadnego podpisu nie nakreśliłem, (...) nie wypełniałem tej diagnozy, nakreśliłem podpis psychologa, (...) nie wypełniłem tej diagnozy, podpis psychologa ja nakreśliłem, (...) nie wypełniałem diagnozy, podpis psychologa ja nakreśliłem. Te ankiety, które ja wypełniałem to robiłem bez obecności beneficjenta, czy we wszystkich przypadkach tego nie pamiętam, dane miałem z ankiet rekrutacyjnych, następnie składałem podpis za uczestnika, nie we wszystkich przypadkach i za psychologa, tam gdzie diagnoza była wypełniona nakreślałem podpis za psychologa pod presją Pana (...), że to ma być (...)'".

Pismem z dnia (...) lutego 2021 roku, (...) maja 2021 roku oraz (...) czerwca 2021 roku Organ zawiadomił Stronę o przedłużeniu postępowania administracyjnego.

Pismem z dnia (...) maja 2021 roku IZ RPO WŚ poinformowała Beneficjenta o zebraniu w sprawie materiału dowodowego i możliwości zapoznania się z aktami sprawy. Odwołujący się nie skorzystał z przysługującego mu prawa i nie zapoznał się z aktami sprawy.

Stan prawny

Celem postępowania odwoławczego, przeprowadzonego przez IZ RPO WŚ była ponowna analiza sprawy co do istoty.

Organ po raz kolejny wnikliwie przeanalizował sprawę, rozpatrzył przy tym stanowisko Beneficjenta prezentowane w toku rozliczania projektu oraz zarzuty zgłoszone przez Odwołującego we wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy.

W pierwszej kolejności IZ zweryfikowała decyzję nr (...) z dnia (...) października 2020 roku pod względem realizacji przez nią wymagań wskazanych w dyspozycji art. 107 § 1 i 3 Kodeksu postępowania administracyjnego.

Stosownie do postanowień art. 107 § 1 KPA decyzja administracyjna powinna zawierać:

1. oznaczenie organu administracji publicznej,
2. datę wydania,
3. oznaczenie strony lub stron,
4. powołanie podstawy prawnej,
5. rozstrzygnięcie,

6. uzasadnienie faktyczne i prawne,
7. pouczenie, czy i w jakim trybie służy od niej odwołanie oraz prawie do zrzeczenia się odwołania i skutkach tego zrzeczenia,
8. podpis z podaniem imienia i nazwiska oraz stanowiska służbowego pracownika organu upoważnionego do wydania decyzji, a jeżeli decyzja wydana została w formie dokumentu elektronicznego- kwalifikowany podpis elektroniczny,
9. w przypadku decyzji, w stosunku do której może być wniesione powództwo do sądu powszechnego, sprzeciw od decyzji lub skarga do sądu administracyjnego- pouczenie o dopuszczalności wniesienia powództwa, sprzeciwu od decyzji lub skargi oraz wysokości opłaty od powództwa lub wpisu od skargi lub sprzeciwu od decyzji, jeżeli mają one charakter stały, albo podstawie do wyliczenia opłaty lub wpisu o charakterze stosunkowym, a także możliwości ubiegania się przez stronę o zwolnienie z kosztów albo przyznanie prawa pomocy.

Natomiast zgodnie z art. 107 § 3 KPA uzasadnienie faktyczne decyzji powinno w szczególności zawierać wskazanie faktów, które Organ uznał za udowodnione, dowodów na których się oparł, oraz przyczyn, z powodu których innym dowodom odmówił wiarygodności i mocy dowodowej, zaś uzasadnienie prawne- wyjaśnienie podstawy prawnej decyzji, z przytoczeniem przepisów prawa. Szczegółowa analiza zaskarżonej decyzji wykazała, że spełnia ona minimalne wymogi wymienione w dyspozycji art. 107 § 1 i 3 KPA. W dokumencie zostało wskazane, że decyzja została wydana przez Zarząd Województwa Świętokrzyskiego pełniący funkcję Instytucji Zarządzającej w dniu (...) października 2020 roku, a stroną postępowania jest (...) z siedzibą w (...). Organ podał podstawę prawną decyzji (str. 1 decyzji). Zawiera ona również rozstrzygnięcie (określenie kwoty do zwrotu). Zaskarżone orzeczenie zostało podpisane przez Marszałka Województwa Świętokrzyskiego, a Beneficjenta pouczone o możliwości złożenia wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy do Zarządu Województwa Świętokrzyskiego, w terminie 14 dni od daty doręczenia niniejszej decyzji. Ponadto Beneficjent został poinformowany, że na podstawie art. 52 § 3 Ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi, bez skorzystania z prawa do wniesienia wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy może wnieść skargę na tę decyzję do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w (...).

Przedmiotowa decyzja została także kompleksowo uzasadniona. Dokument posiada wyczerpujące uzasadnienie zarówno faktyczne jak i prawne. Organ w decyzji I instancji precyzyjnie

przedstawił stan faktyczny, który został ustalony w toku postępowania administracyjnego, wskazuje również poszczególne dokumenty, które wykorzystywał podczas jego ustalania. W uzasadnieniu decyzji zawarte jest również uzasadnienie prawne. Organ wymienił przepisy, na podstawie których orzekał. Zwrócił uwagę zarówno na naruszenie konkretnych postanowień Umowy (§ 8 ust. 4,5,7 i 8, §10 ust. 22, §12 ust. 2,5 i 10, §15 ust. 5 i 12, §20 ust. 1i 2), Wytycznych w zakresie kwalifikowalności wydatków w ramach Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego, Europejskiego Funduszu Społecznego oraz Funduszu Spójności na lata 2014-2020 (dalej: Wytyczne w zakresie kwalifikowalności) (sekcja 6.6.2 pkt 2, sekcja 6.6.2 pkt 3 lit. b, sekcja 6.6.2 pkt 4, sekcja 8.5.2), ustawy o finansach publicznych (art. 184 i art. 207 ust. 1 pkt. 1 i 2), Rozporządzenia 1303/2013 (art. 2 pkt. 36). Organ wskazał zatem wprost podstawy prawne rozstrzygnięcia.

Kluczowym dla sprawy zagadnieniem jest odpowiedź na pytanie, czy Organ może żądać od Beneficjenta zwrotu całości dotacji. W tym celu IZ RPO WŚ musi ponownie przeanalizować czy w przedmiotowej sprawie działania zadeklarowane przez Beneficjenta zostały zrealizowane i określone w umowie o dofinansowanie projektu wskaźniki produktu lub rezultatu osiągnięte, a następnie, w sytuacji przyjęcia, że nie zostały one zrealizowane i osiągnięte- wszechstronnie rozważyć, jaki skutek niesie za sobą takie zachowanie Beneficjenta. Ponadto Organ musi przeprowadzić szczegółową analizę, czy w niniejszej sprawie doszło do powstania nieprawidłowości w rozumieniu art. 2 pkt 36 Rozporządzenia nr 1303/2013, w tym celu należy zweryfikować czy zostały łącznie spełnione przesłanki, które determinują istnienie nieprawidłowości. W przypadku pozytywnej odpowiedzi na w/w pytanie Organ powinien ustalić, czy w przedmiotowej sprawie zachodzą przesłanki, o których mowa w art. 24 ust. 11 Ustawy wdrożeniowej.

W celu rozpatrzenia w/w zagadnień, Organ przeanalizował powtórnie Wniosek, Regulamin konkursu, Umowę, Wytyczne w zakresie kwalifikowalności.

Organ zaczął od analizy Umowy. Strony (Stowarzyszenie i IZ) ustaliły w niej, że wydatki w ramach projektu będą rozliczane w oparciu o kwoty ryczałtowe (§8 ust.1 Umowy). W związku z rozliczaniem ryczałtem, Beneficjent nie miał obowiązku gromadzenia i opisywania dokumentów księgowych (§9 ust.1 Umowy). Warunkiem rozliczenia kwot ryczałtowych było osiągnięcie przez Wnioskodawcę wskaźników rezultatu i produktu, o których mowa w §8 ust.5 Umowy.

W projekcie przewidziano cztery zadania i przypisane do nich kwoty ryczałtowe. Zgodnie z Umową dokumentami potwierdzającymi wykonanie wskaźników, a co za tym idzie umożliwiającymi rozliczenie zadania były listy obecności, certyfikaty, dzienniki zajęć, raporty ze spotkań cyklicznych, raporty z seminariów, programy zajęć (§ 8 ust. 4 Umowy). W związku z poszczególnymi zadaniami, Beneficjent zobowiązał się osiągnąć co najmniej następujące wskaźniki rezultatu i produktu:

1) w ramach kwoty ryczałtowej za zadanie pierwsze:

- liczba opracowanych ścieżek reintegracji – (...);
- liczba osób zagrożonych ubóstwem lub wykluczeniem społecznym objętych wsparciem w programie- (...);
- liczba osób z niepełnosprawnością objętych wsparciem w programie – (...);

2) w ramach kwoty ryczałtowej za zadanie drugie:

- liczba osób zaktywizowanych poprzez doradztwo i zadania pośrednictwo pracy – (...);

3) w ramach kwoty ryczałtowej za zadanie trzecie:

- liczba osób zaktywizowanych poprzez doradztwo i pośrednictwo pracy – (...);
- liczba osób zagrożonych ubóstwem lub wykluczeniem społecznym, które uzyskały kwalifikacje po opuszczeniu programu – (...);

4) w ramach kwoty ryczałtowej za zadanie czwarte:

- liczba osób, które zdobyły doświadczenie zawodowe i praktyczne umiejętności poprzez staże –(...);
- liczba osób zaktywizowanych poprzez doradztwo i pośrednictwo pracy – (...).

Stosownie do § 8 ust. 7 Umowy: „w przypadku nieosiągnięcia w ramach kwoty ryczałtowej wskaźników, o których mowa w ust. 5 uznaje się, iż Beneficjent nie wykonał zadania prawidłowo oraz nie rozliczył przyznanej kwoty ryczałtowej”, a zgodnie z § 8 ust. 8 Umowy „Wydatki, które Beneficjent poniósł na zadanie objęte kwotą ryczałtową, która nie została uznana za rozliczoną, uznaje się za niekwalifikowalne i podlegają one zwrotowi na rachunek IZ.” Dodatkowo zgodnie z 2.4.7 Regulaminu konkursu (str. 69) „wydatki uznane za niekwalifikowalne, a związane z realizacją projektu, ponosi Wnioskodawca jako strona umowy o dofinansowanie projektu.” Co prawda § 16 Umowy stanowi, że „w przypadku stwierdzenia w projekcie nieprawidłowości, wartość projektu określona w aktualnym

wniosku, o którym mowa § 3 ust. 1, ulega odpowiedniemu pomniejszeniu o kwotę nieprawidłowości. Pomniejszeniu ulega także wartość dofinansowania, o której mowa w § 3 ust. 2, w części w jakiej nieprawidłowość została sfinansowana ze środków dofinansowania (...)” to jednak zasada „odpowiedniego” zmniejszenia dofinansowania o kwotę nieprawidłowości może mieć zastosowanie jedynie do nieprawidłowości innych niż te, które powstały na skutek niezrealizowania wskaźników produktu i rezultatu, o których mowa w § 8 pkt 5 Umowy. Konsekwencje nieosiągnięcia wskaźników przez Beneficjenta zostały bowiem wyraźnie wskazane w § 8 pkt 7 i 8 Umowy. Podkreślić należy, że regulacja ta stanowi przepis szczególny w stosunku do ogólnej zasady wskazanej w § 16 Umowy. Należy zwrócić uwagę, że Umowa jasno przewidywała konsekwencje realizowania projektu niezgodnie z jej postanowieniami, w tym nieterminowego przedkładania wniosków o płatność, a co za tym idzie nierozliczania przekazanych środków publicznych. §33 ust. 1 pkt 3 Umowy jednoznacznie wskazuje, że, w sytuacji, gdy Beneficjent realizuje projekt niezgodnie z Umową, IZ ma możliwość jej rozwiązania w trybie natychmiastowym. Organ stanął na stanowisku, że doszło do rażącego naruszenia obowiązków Beneficjenta, o których mowa w § 12 Umowy, w konsekwencji czego IZ słusznie podjęła decyzję o rozwiązaniu Umowy bez zachowania okresu wypowiedzenia (na podstawie § 33 ust. 1 pkt 3 Umowy). Umowa rozwiązała się w dniu (...) września 2019 roku.

Zgodnie z łączącą strony Umową, w przypadku jej rozwiązania na podstawie § 33 ust. 1 pkt 1-3, Beneficjent zobowiązany jest do zwrotu całości lub części otrzymanego dofinansowania wraz z odsetkami w wysokości określonej jak dla zaległości podatkowych liczonymi od dnia przekazania dofinansowania (§ 35 ust. 1 Umowy). Natomiast stosownie do § 35 ust. 3 Umowy, „Strona zobowiązuje się przedstawić rozliczenie otrzymanych form dofinansowania, w formie wniosku o płatność, a niewykorzystana część otrzymanych transz dofinansowania podlega zwrotowi na rachunek IZ w terminie 30 dni kalendarzowych od zakończenia realizacji projektu.” W przypadku niedokonania zwrotu w w/w terminie, stosuje się przepisy § 15 Umowy. W dalszej części rozważań ustalić należy, czy Beneficjent zobowiązany jest do zwrotu dotacji w całości, czy w części, tj. czy zachodzi podstawa do rozliczenia któregośkolwiek z zadań, a co za tym idzie przypisanej do niego kwoty ryczałtowej.

Należy odnotować, że w zweryfikowanych pozytywnie wnioskach o płatność Beneficjent nie dokonał rozliczenia żadnej kwoty ryczałtowej. Było to niezgodne z harmonogramem płatności, stanowiącym integralną część Umowy (załącznik nr 2) - we wniosku o płatność za III kwartał 2017 roku Stowarzyszenie miało rozliczyć kwotę ryczałtową przyznaną za wykonanie zadania nr 1, we

wniosku za IV kwartał 2017 roku kwotę ryczałtową za zadanie nr 2, we wniosku za II kwartał 2018 roku kwotę ryczałtową za zadanie nr 3, zaś kwotę ryczałtową nr 4 we wniosku końcowym. Po licznych monitach ze strony Organu, w sprawie rozliczenia zadań, Beneficjent nadal tego nie robiąc, kilka tygodni przed zakończeniem projektu zawniioskował o zmianę harmonogramu, zgodnie z którym pierwsze trzy zadania miały zostać rozliczone we wniosku o płatność za październik – grudzień 2018, a ostatnie we wniosku końcowym. Wychodząc naprzeciw Stowarzyszeniu, Organ uwzględnił w/w wniosek.

Co ważne wniosek końcowy, jak i wniosek za poprzedzający go okres rozliczeniowy nie został pozytywnie zweryfikowany, a końcowy nie został nawet złożony. W związku z tym należy stwierdzić, iż Beneficjent nie rozliczył żadnego zadania, a co za tym idzie żadnej kwoty ryczałtowej określonej w Umowie. Co prawda, w korespondencji wymienianej z Organem już po rozwiązaniu Umowy, Realizator twierdził, *„że projekt został zrealizowany w całości zgodnie z założeniami i osiągnięto wszystkie zakładane rezultaty, co znajduje pełne odzwierciedlenie w dokumentacji projektowej”* (str. 1 pisma z dnia (...) października 2019 roku) oraz *„zakładane w nim zadania zostały wykonane i rezultaty osiągnięte”*. (strona nr 1 pisma z dnia (...) października 2019 roku), jednak na poparcie powyższego nie przedłożył żadnych dokumentów potwierdzających realizację zadań i osiągnięcie wskaźników, ani podczas weryfikacji wniosków o płatność, ani na etapie postępowania administracyjnego.

Powyższe twierdzenia stoją również w sprzeczności z ustaleniami poczynionymi w toku niniejszego postępowania administracyjnego. Ponadto zeznania świadków, złożone przez nich w toku postępowań przygotowawczych (...) i (...), w tym w szczególności (...) - Sekretarza (...) Zarządu Wojewódzkiego (...), który wskazał, że *„podczas analizy dokumentacji projektowej doszedł do przekonania, że z rozliczenia projektów ryczałtowych (w tym przedmiotowego) nic nie będzie, bo wszystkie rzeczy, które wykonał (...) są nacechowane popełnieniem czynów zabronionych, w tym podrobienia, przerobienia i poświadczenia nieprawdy”*.

Organ rozpoznający sprawę w II instancji zwraca uwagę na fakt, iż już pierwsze zadanie polegające na przeprowadzeniu diagnozy potrzeb i potencjałów jest obarczone rażąco nieprawidłowością. Opracowanie ścieżek reintegracji rzekomo powierzono bowiem pani psycholog (...), która oświadczyła, że *„tych czynności nie wykonywała i nie otrzymała żadnego wynagrodzenia z*

tego tytułu.” Zaprzeczyła, aby na sporządzonej dokumentacji widniały jej podpisy. Przesłuchiwany w śledztwie (...) zeznał natomiast, że podpisywał diagnozy za niektórych uczestników i za psychologa, tj. za (...).

Z powyższego zdaniem Organu rozpoznającego sprawę w II instancji należy wyprowadzić wniosek, że nawet jeśli jakiegokolwiek inne działania byłyby w projekcie podejmowane, na co Beneficjent nie przedłożył żadnych dowodów, a przeczy temu materiał zgromadzony w przedmiotowej sprawie, to i tak zadania nie mogłyby być wykonywane właściwie z uwagi na to, że pierwszy element ścieżki wsparcia w projekcie nie został zrealizowany.

Z zeznań świadków przesłuchanych w postępowaniu przygotowawczym wynika, że wsparcie ze strony (...) odbywało się jedynie szczątkowo, co nie świadczy w żaden sposób o zrealizowaniu wskaźników w którymkolwiek zadaniu określonym we wniosku o dofinansowanie projektu. Świadczą o tym dobitnie zeznania uczestników projektu, którzy twierdzili, że nie brali udziału w poszczególnych zajęciach, a ich podpisy na listach obecności zostały podrobione lub podpisane przez nich przy braku świadomości co podpisywali.

W tym miejscu zauważyć należy, że w przypadku kosztów rzeczywistych, czy standardowych stawek jednostkowych, gdy ilości (wskaźniki wykonania) się zmniejszają, w sposób proporcjonalny zmniejszają się koszty. W przypadku kwot ryczałtowych ten „proporcjonalny związek” pomiędzy ilościami a płatnościami nie ma zastosowania. W Umowie został sprecyzowany zakres oczekiwanych rezultatów/produktów projektu, których osiągnięcie na poziomie 100% będzie skutkowało pełnym rozliczeniem ryczałtu. Jak wspomniano powyżej, w niniejszym projekcie przewidziano cztery zadania. Do każdego z nich została przyporządkowana kwota ryczałtowa. W przypadku zrealizowania w pełni wskaźników przypisanych do któregośkolwiek z nich, Beneficjent rozliczyłby kwotę ryczałtową przyznaną za wykonanie danego zadania. Dofinansowanie mogło zostać rozliczone zatem w części, tj. za dane zadanie, ale tylko w przypadku zrealizowania w pełni wskaźników dla niego zastrzeżonych. Wyjątkowo reguła proporcjonalności może zostać zastosowana w projektach rozliczanych kwotami ryczałtowymi, niemniej jednak nie odnosi się ona do wskaźników określanych dla rozliczenia danej kwoty ryczałtowej, a wskaźników produktu i rezultatu określonych dla realizacji celu projektu (wskazanych w pkt 3.1. Wniosku). Jeżeli w projekcie, poza wskaźnikami rozliczającymi kwoty ryczałtowe, określono również inne wskaźniki monitorowania, podlegają one weryfikacji i rozliczeniu na zasadach ogólnych, tj. z uwzględnieniem zastosowania reguły proporcjonalności wynikającej z Wytycznych. W przedmiotowym projekcie taka sytuacja nie miała miejsca – wszystkie wskaźniki

zostały przypisane do poszczególnych kwot ryczałtowych. Beneficjent we wnioskach o płatność podał jedynie, że zrealizował wskaźniki produktu, przy wskaźnikach rezultatu wskazując „0”. Organ nie posiada zatem żadnych podstaw prawnych do uznania za kwalifikowalną którejkolwiek kwoty ryczałtowej w przedmiotowym projekcie.

Poza wskazanymi powyżej postanowieniami Umowy i Wytycznych w zakresie kwalifikowalności, Beneficjent zdaniem Organu rozpoznającego sprawę w II instancji, naruszył także § 12 ust. 5 Umowy, zgodnie z którym *„Beneficjent zobowiązuje się do usunięcia błędów lub złożenia pisemnych wyjaśnień w wyznaczonym przez IZ terminie. W przypadku niedotrzymania ww. terminu mają zastosowanie przepisy § 33 niniejszej Umowy”*. Zachowanie Stowarzyszenia przy rozliczaniu przedmiotowego dofinansowania należy uznać za naganne. Swoim postępowaniem Strona naruszyła podstawowe obowiązki wynikające z Umowy, tj. obowiązek wykazania realizacji wskaźników przypisanych do danych kwot ryczałtowych. Wniosek za okres październik – grudzień 2018 roku był, co prawda składany ale stale z tymi samymi brakami uniemożliwiającymi jego pozytywną weryfikację. Poza innymi nieprawidłowościami, Beneficjent uporczywie nie przedkładał załączki *„monitorowanie uczestników”*, której brak uniemożliwiał pozytywne zweryfikowanie wniosku o płatność. Beneficjent nierzetelnie podchodził do rozliczenia otrzymanego dofinansowania. Świadczy o tym także fakt, że wniosek końcowy o płatność, pomimo, że projekt zakończył się (...) stycznia 2019 roku nie został złożony nawet po dniu rozwiązania Umowy (...) września 2019 roku). Organ zwraca uwagę, że IZ wielokrotnie wzywała do przedłożenia dokumentów, wskazując, co powinno zostać złożone i oferując pomoc w rozliczeniu otrzymanego dofinansowania. Co bardzo istotne, Beneficjent zobowiązany był do rozliczenia 100% dofinansowania w końcowym wniosku o płatność (tak § 12 ust. 10 Umowy), a tego nie zrobił. Naruszony został zdaniem Organu rozpoznającego sprawę w II instancji także § 15 ust. 5 Umowy, który stanowi, że *„Beneficjent jest zobowiązany przedstawić rozliczenie otrzymanych transz dofinansowania w formie wniosku o płatność w terminie 30 dni kalendarzowych od dnia zakończenia realizacji projektu.”* Ponadto § 15 ust. 12 Umowy, zgodnie z którym *„końcowe rozliczenie Projektu uwarunkowane jest przekazaniem przez Beneficjenta ostatecznych danych nt. spełnienia kryterium efektywności społecznej i efektywności zatrudnieniowej zgodnie z § 8 pkt 9-11 Umowy.”* Spełnienie wskaźników efektywności społecznej i efektywności zatrudnieniowej było w przedmiotowym projekcie kryterium dostępu. Stowarzyszenie nie przedłożyło żadnych dowodów na potwierdzenie spełnienia kryterium efektywności społecznej i zatrudnieniowej. Należało zatem przyjąć, że kryterium dostępu zostało spełnione na poziomie 0%. Skoro spełnienie kryterium jest

1. naruszenie przepisów prawa unijnego lub prawa krajowego dotyczącego stosowania prawa unijnego,
2. działanie lub zaniechanie podmiotu gospodarczego,
3. wywarcie lub potencjalna możliwość wywarcia szkodliwego wpływu na budżet Unii poprzez obciążenie budżetu Unii nieuzasadnionym wydatkiem.

Uwzględniając powyższe Organ rozpoznający sprawę w II instancji nie ma wątpliwości, że doszło do powstania nieprawidłowości, która ma szkodliwy wpływ na budżet Unii, poprzez wydatkowanie środków finansowych pochodzących z UE niezgodnie z procedurami wskazanymi w art. 184 UFP, a przede wszystkim z przeznaczeniem.

Po pierwsze, Beneficjent naruszył przepisy prawa unijnego lub prawa krajowego dotyczącego stosowania prawa unijnego. Nie wywiązał się z obowiązku rozliczenia wypłaconego mu dofinansowania. Nie rozliczył wskazanych w Umowie kwot ryczałtowych, a jest to jeden z podstawowych obowiązków nałożonych na Beneficjenta w Umowie. Stowarzyszenie naruszyło postanowienia Umowy, tj. § 8 ust. 4, 5, 7 i 8, § 10 ust. 22, § 12 ust. 2, 5 i 10, §15 ust. 5 i 12, § 20 ust. 1 i 2, a także sekcję 6.6.2 pkt 2, pkt 3 lit. b, pkt 4 oraz 8.5.2 Wytycznych w zakresie kwalifikowalności. Wskazać należy, że dla uznania, iż doszło do uchybienia procedur, o których mowa w art. 184 UFP, wystarczające jest zarówno naruszenie postanowień zawartych w umowie o dofinansowanie jak i Wytycznych, nie zawsze musi nastąpić naruszenie prawa powszechnie obowiązującego, krajowego lub unijnego. Wskazane w/w stanowisko jest utrwalone w orzecznictwie i nie jest obecnie kwestionowane. W prezentowaną linię orzeczniczą wpisuje się wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Lublinie z dnia 30.01.2018 roku (III SA/Lu 646/17), zgodnie z którym: *„procedury, jakich naruszenie może uzasadniać zastosowanie art. 207 ust. 1 pkt 2 UFP, mogą wynikać nie tylko z aktu powszechnie obowiązującego, ale także z łączącej strony umowy o dofinansowanie, w której zostaje określony uzgodniony sposób działania Beneficjenta”*. Zbliżone stanowisko zajął także Wojewódzki Sąd Administracyjny w Krakowie w wyroku z dnia 21.03.2018 roku (I SA/Kr 143/18) stwierdzając, że *„jako naruszenie można uznać wszelkie odstępstwa od zapisów umowy lub naruszenie przepisów prawa unijnego i krajowego, które spowodowało lub mogło spowodować szkodę (uszczerbek) w budżecie ogólnym”*.

sensie prawnym jako działanie Beneficjenta.” Organ rozpoznający sprawę w II instancji w toku przedmiotowego postępowania administracyjnego ustalił, że (...) (Skarbnik (...) Zarządu (...)) zostały postawione zarzuty przywłaszczenia środków finansowych z rachunku bankowego dot. projektu „(...)” (notatka służbowa z dnia (...) września 2020 roku) i skierowano przeciwko niemu w tej sprawie akt oskarżenia. Organy ścigania prowadzą również śledztwo dotyczące przedmiotowego projektu pod kątem przywłaszczenia środków z rachunku projektowego. Powyższe nie ma jednak decydującego znaczenia dla rozpatrzenia przedmiotowej sprawy i wydania decyzji zwrotowej, gdyż za prawidłową realizację i rozliczanie projektów odpowiada Strona. Mając na uwadze skalę nieprawidłowości ujawnionych w przedmiotowym projekcie, należy stwierdzić, że w Stowarzyszeniu nie funkcjonował żaden (a przynajmniej w jakimkolwiek stopniu skuteczny) system kontroli wewnętrznej. Beneficjent nie zadbał o weryfikację jakości pracy swoich pracowników/ członków zarządu, co stworzyło możliwość dokonywania działań niezgodnych z prawem i procedurami. W toku przedmiotowego postępowania Organ rozpoznający sprawę w II instancji ustalił, że w systemie księgowym (...) nie zostały zaksięgowane żadne dokumenty kosztowe związane z realizacją projektu „(...)”. Co prawda, z uwagi na charakter umowy (ryczałtowa), Beneficjent nie miał obowiązku gromadzenia i opisywania dokumentów księgowych na cele związane z rozliczaniem projektu, niemniej jednak obowiązek ten wynika z innych przepisów prawa krajowego (m.in. podatkowego), a stosownie do postanowień Umowy, Beneficjent powinien postępować zgodnie z przepisami prawa krajowego.

Spełnienie dwóch wyżej wymienionych przesłanek jest niewystarczające do ustalenia, iż mamy do czynienia z nieprawidłowością. Trzecia z przesłanek wskazuje więc na konieczność wystąpienia lub uprawdopodobnienia wystąpienia szkodliwego wpływu na budżet Unii poprzez obciążenie go nieuzasadnionym wydatkiem w związku z niezgodnym z prawem działaniem lub zaniechaniem podmiotu gospodarczego (beneficjenta). Przechodząc od rozważań doktrynalnych na grunt niniejszej sprawy, Organ rozpoznający sprawę w II instancji przeprowadził operację myślową, z której wynika logiczne następstwo zdarzeń zapoczątkowanych naruszeniem prawa, a zakończonych finansowaniem nieuzasadnionego wydatku z budżetu UE. Niewątpliwie naruszenie obowiązujących procedur, co do rozliczenia otrzymanego dofinansowania spowodowało powstanie szkody w budżecie UE. Beneficjent nie rozliczył otrzymanego dofinansowania. Nie wykazał realizacji założonych wskaźników produktu i rezultatu, nie ma zatem żadnych podstaw do przyjęcia, że wypłacona mu dotacja została wykorzystana zgodnie z przeznaczeniem. Należy zatem uznać, że dofinansowanie nie zostało wydatkowane prawidłowo. Ponadto weryfikacja operacji na rachunku bankowym projektu

wykazała, że środki z tego rachunku były wydatkowane na cele niezwiązane z projektem. Zakładając, racjonalność Beneficjenta, a takim wzorcem należy się posługiwać przy ocenie postępowania Strony – jeżeli (...) zrealizowałaby projekt w 100% zgodnie z założeniami, z całą pewnością rozliczyłby bez zbędnej zwłoki otrzymane dofinansowanie. Natomiast w przedmiotowej sprawie nie zrobił tego mimo wiedzy, jakie konsekwencje niesie za sobą nierozliczenie Umowy w terminie (rozwiązanie umowy i zwrot dofinansowania). Co więcej przedstawiciel Realizatora (...) potwierdził, że wypłaty dokonywane z rachunku projektowego nie były wydatkowane na cele związane z projektem. (...) przelewał fundusze publiczne na prywatny rachunek bankowy, tytułem wskazując różne działania związane z realizacją projektu np. ZUS, czy wynagrodzenie dla psycholog (...) i inne. Mając na uwadze wszystkie powyższe okoliczności, Organ rozpoznający sprawę w II instancji nie ma wątpliwości, że projekt był prowadzony z rażącym naruszeniem prawa, a środki publiczne wydatkowane niezgodnie z zasadami wskazanymi w ustawie o finansach publicznych i Wytycznych w zakresie kwalifikowalności. Szkodę w budżecie Unii wyrządzoną przez (...) należy określić na kwotę (...) zł, tj. całą wartość wypłaconego Stronie dofinansowania. W projekcie nie rozliczono żadnego zadania, a zatem zasadnym było uznanie, że cała dotacja została wydatkowana nieprawidłowo.

Organ prowadzący postępowanie w II instancji stanął zatem na stanowisku, że w przedmiotowej sprawie mamy do czynienia z nieprawidłowością indywidualną.

Organ stwierdzając wystąpienie nieprawidłowości indywidualnej ma obowiązek podjęcia działań w celu odzyskania kwoty nieprawidłowości, musi mieć jednak także na uwadze treść art. 24 ust. 11 Ustawy wdrożeniowej, czyli zasadę nieobciążania beneficjentów nieprawidłowościami będącymi konsekwencją działania lub zaniechania właściwej instytucji lub organów państwa. Po przeanalizowaniu całego procesu wdrażania projektu, Organ rozpoznający sprawę w II instancji stoi na stanowisku, że w przedmiotowej sprawie nie zachodzą jakiegokolwiek podstawy do uznania, że to IZ spowodowała powstanie nieprawidłowości. To na Beneficjencie spoczywał obowiązek realizacji projektu zgodnie z Wnioskiem i Umową, tj. jeżeli chodzi o przedmiotową sprawę, zrealizowania wsparcia, rozliczenia 100% otrzymanego dofinansowania najpóźniej we wniosku końcowym o płatność w terminie 30 dni od zakończenia realizacji projektu oraz wydatkowania środków publicznych na cele związane z projektem. W korespondencji z IZ po rozwiązaniu Umowy, Beneficjent oświadczył, że do nieprawidłowości doszło przez trudną sytuację osobistą pracownika, który jako jedyny miał dostęp w przedmiotowym projekcie do systemu SL2014. Zważyć jednak należy na

brzmienie § 28 ust. 9 Umowy, zgodnie z którym „Wszelkie działania w SL2014 osób uprawnionych są traktowane w sensie prawnym jako działania Beneficjenta.” Dodatkowo Beneficjent ma możliwość, a jeśli uzna, że zachodzi taka potrzeba, w szczególności, kiedy realizacja projektu jest zagrożona, powinien zwrócić się o udzielenie dostępu do systemu SL2014 także dla innych osób. Twierdzenia, że Organ prowadził korespondencję z (...) „z pominięciem innych organów statutowych” jest zupełnie nieuzasadnione. Podstawowym kanałem komunikacji Stron przy realizacji umowy jest bowiem system SL 2014, a Beneficjent jest zobowiązany do należytego zarządzania prawami dostępu do SL 2014. Zgodnie z Umową przedmiotem komunikacji wyłącznie przy wykorzystaniu SL2014 nie mogą być jedynie zmiany treści umowy, kontrole na miejscu przeprowadzane w ramach projektu, dochodzenie zwrotu środków od Beneficjenta, w tym prowadzenie postępowania administracyjnego w celu wydania decyzji o zwrocie środków. Beneficjent wskazał (...) jako osobę upoważnioną do kontaktu przy realizacji projektu, zasadnie zatem Organ korespondował z w/w osobą. Nie budzi żadnych wątpliwości, że konsekwencje działania pracownika, który zaniechał rozliczenia otrzymanego przez (...) dofinansowania ponosi Stowarzyszenie. Co więcej, już w toku postępowania administracyjnego, a zatem po rozwiązaniu umowy o dofinansowanie, Organ powziął wiedzę, że środki przekazane Beneficjentowi w ramach dotacji zostały przeznaczone na cele niezwiązane z projektem. Powyższe potwierdzają także zeznania przedstawiciela Stowarzyszenia, który w toku postępowania przygotowawczego oświadczył, że „wszystkie działania podejmowane przez (...) były obarczone nieprawidłowością.” Ewentualne roszczenia, które nabędzie (...) w stosunku do tego pracownika na skutek wydania przedmiotowej decyzji, będą mogły być przez Stronę realizowane w odrębnych postępowaniach – cywilnym lub karnym. W świetle powyższego twierdzenia Beneficjenta, że projekt został zrealizowany prawidłowo nie znalazły żadnego potwierdzenia w posiadanej przez Organ dokumentacji. Tym bardziej, że w toku prowadzonego w przedmiotowej sprawie postępowania administracyjnego, Strona, pomimo uprzednich deklaracji nie przedłożyła żadnych dokumentów potwierdzających te twierdzenia.

Zważywszy na wszelkie okoliczności przedmiotowej sprawy, Organ rozpatrując ją ponownie, doszedł do przekonania, że Beneficjent naruszył postanowienia Umowy, jak również wykorzystał przekazane mu środki niezgodnie z przeznaczeniem. Powyższe determinowało konieczność orzeczenia o zwrocie nieprawidłowo wydatkowanego dofinansowania.

Nie można tracić z pola widzenia okoliczności, że przyznając dofinansowanie ze środków Europejskiego Funduszu Społecznego, IZ RPO WŚ dysponuje finansami publicznymi. Stosownie do art. 44 ust. 3 UFP wydatki publiczne powinny być dokonywane w sposób celowy i oszczędny, z zachowaniem zasad uzyskiwania najlepszych efektów z danych nakładów i optymalnego doboru metod i środków służących osiągnięciu założonych celów. Co prawda adresatem dyspozycji w/w artykułu nie jest Beneficjent, a jednostki sektora finansów publicznych, w tym przypadku IZ RPO WŚ, to jednak postanowienie to ma istotne znaczenie dla rozpoznania niniejszej sprawy. Na IZ został bowiem nałożony obowiązek wydatkowania środków publicznych w sposób celowy, oszczędny i efektywny. Nie może tolerować sytuacji, w której IZ przekazała Beneficjentowi dotację, a ten mimo wielokrotnych ponagień wystosowywanych przez Organ nie rozlicza otrzymanych środków publicznych. (...) miał czas na wykazanie, iż projekt został właściwie zrealizowany oraz, że osiągnięto w nim założone wskaźniki, a także na prawidłowe rozliczenie poniesionych wydatków. Nie zrobił tego w okresie obowiązywania umowy, jak również po jej rozwiązaniu. Zaś w postępowaniu administracyjnym, nawet nie próbował przedkładać żadnych dowodów wykazujących, iż projekt został przeprowadzony właściwie.

Odnosząc się do zarzutów sformułowanych przez Beneficjenta we wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy, Organ odwoławczy nie dopatrył się naruszenia procedury administracyjnej, w tym w szczególności wskazywanych przez Stronę art. 7, 8, 9, 10, 77§1, 77§2, 78§1, 80 oraz 107§3 KPA. W ocenie IZ RPO WŚ nie doszło również do naruszenia prawa materialnego.

IZ RPO WŚ przygotowując rozstrzygnięcie w I instancji w sposób dokładny i obiektywny zebrał i rozpatrzył cały materiał dowodowy w zakresie niezbędnym do wydania decyzji. W wyroku z dnia 12 września 2017r. (II OSK 3091/15) Naczelny Sąd Administracyjny w Warszawie wskazał, że „*Uchybienie przez organy normom zawartym w przepisach art. 7 i art. 77§1 kpa ma miejsce jedynie wówczas, gdy wbrew obowiązkowi należytego wyjaśnienia sprawy nie ustalają one faktów, czy zdarzeń, które mają znaczenie dla załatwienia sprawy, czyli mają znaczenie dla zastosowania określonej normy prawa materialnego- przyznającej stronie konkretne uprawnienie lub przewidującej jej obowiązek publicznoprawny*”. Organ ponownie rozpatrując sprawę nie stwierdził, aby w zaskarżonej decyzji pominięto zdarzenia albo fakty istotne dla rozstrzygnięcia sprawy. Podkreślić należy, że warunkiem prawidłowego ustalenia stanu faktycznego jest zarówno zebranie wszystkich istotnych dla sprawy dowodów, jak także ich prawidłowa ocena. Oceny tej organ dokonuje natomiast na podstawie

własnej wiedzy oraz doświadczenia życiowego, a o jej prawidłowości decyduje to, czy wyciągnięte przez organ wnioski mają logiczne uzasadnienie (art. 80). Przy czym rozpatrzeniu podlegają nie tylko poszczególne dowody odrębnie, lecz wszystkie dowody we wzajemnej łączności. W efekcie, wyniki ustaleń powinny znaleźć odzwierciedlenie w uzasadnieniu decyzji. To właśnie jest istotny element realizacji zasady prowadzenia postępowania w sposób budzący zaufanie jego uczestników do władzy publicznej. W myśl art. 107 §1 pkt 6 i §3 KPA uzasadnienie decyzji powinno w szczególności obejmować wskazanie faktów, które organ uznał za udowodnione, dowodów, na których się oparł, oraz przyczyn, z powodu których innym dowodom odmówił wiarygodności i mocy dowodowej, zaś uzasadnienie prawne- szczegółowe wyjaśnienie podstawy prawnej decyzji, z przytoczeniem przepisów prawa. Uzasadnienie zaskarżonej decyzji nr (...) spełnia minimalne wymogi zawarte w KPA. Co więcej, wyczerpująco i przekonująco wykazuje dlaczego Organ wydał taką decyzję, na jakich dowodach się oparł, z jakiego powodu inne możliwe rozstrzygnięcia w tej sprawie uznał za nieprawidłowe. Ponadto Organ przeprowadził rozważania i dokładnie uzasadnił, kto powinien być stroną postępowania administracyjnego w przedmiotowej sprawie, a w konsekwencji adresatem Decyzji. W realiach niniejszej sprawy ocena zgromadzonego materiału dowodowego nastąpiła w oparciu o zasady logiki, wiedzy i doświadczenia życiowego, a tym samym postępowanie prowadzone było w zgodzie z zasadą pogłębiania zaufania do władzy publicznej. Podstawa prawna przedmiotowej decyzji jest precyzyjna i jasna. Organ wskazał, z jakich przyczyn i na jakiej podstawie uznał, że w omawianej sprawie występuje podstawa do nałożenia obowiązku zwrotu całości przyznanego dofinansowania.

Odnosząc się do zarzutu Beneficjenta, że Organ nie informował strony o jej uprawnieniach oraz nie zapewnił stronie czynnego udziału na każdym stadium postępowania, stwierdzić należy, co następuje;

W uzasadnieniu decyzji Organ wskazał, że zagadnienie kto powinien być Stroną postępowania w niniejszej sprawie, a w konsekwencji adresatem Decyzji, było przedmiotem sporu pomiędzy Organem a Beneficjentem zarówno przed wszczęciem postępowania, jak i w trakcie jego trwania.

Organ stanął na stanowisku, że w przedmiotowej sprawie, wbrew twierdzeniom Beneficjenta, Stroną postępowania administracyjnego jest (...), a nie (...) Zarząd (...). Umowa z dnia (...) marca 2017 roku jednoznacznie wskazuje, że jej stroną (zgodnie z komparcją Umowy) jest (...), zaś zgodnie z § 2 ust. 4 Umowy, projekt miał być realizowany przez (...) Zarząd Wojewódzki (...). Tym samym Organ za nieprawidłowe uznał twierdzenie (...), iż Beneficjentem umowy o dofinansowanie jest (...) Zarząd

Wojewódzki (...). Organ wyjaśnił, dlaczego nie uznał argumentacji prezentowanej przez Beneficjenta w piśmie z (...) września 2019 roku, m.in. zwrócił uwagę na to, że wszelkich czynności związanych z uzyskaniem dofinansowania, zawarciem umów oraz realizacją projektów dokonywali (...) – Sekretarz (...) Zarządu Wojewódzkiego (...) oraz (...) – Skarbnik (...) Zarządu Wojewódzkiego (...) na podstawie pełnomocnictwa udzielonego im w dniu (...) stycznia 2015 roku przez Prezydium Rady Naczelnej (...) do łącznego działania w imieniu i na rzecz (...) w zakresie podpisywania i składania wniosków o dofinansowanie oraz podejmowania wszelkich czynności prawnych i faktycznych w szczególności podpisywania umów oraz zaciągania zobowiązań finansowych w tym zobowiązań wekslowych przy realizacji projektów Europejskiego Funduszu Społecznego.

W uzasadnieniu zaskarżonej decyzji Organ wskazał również, że z Regulaminu jasno wynika, iż o dofinansowanie projektu mogą ubiegać się wszystkie podmioty, z wyłączeniem osób fizycznych (nie dotyczy to osób prowadzących działalność gospodarczą lub oświatową na podstawie przepisów odrębnych), w szczególności: jednostki samorządu terytorialnego, jednostki organizacyjne, związki i stowarzyszenia JST, instytucje pomocy i integracji społecznej i podmioty ekonomii społecznej, w tym organizacji pozarządowe. (tak pkt 1.5.1. Regulaminu – str. 14-15). Regulamin definiuje, co należy rozumieć przez „instytucje pomocy i integracji społecznej” – to jednostki organizacyjne pomocy społecznej określone w ustawie z dn. 12 marca 2004 r. o pomocy społecznej, jednostki organizacyjne wspierania rodziny i systemu pieczy zastępczej określone w ustawie z dnia 9 czerwca 2011 r. o wspieraniu rodziny i systemie pieczy zastępczej oraz jednostki zatrudnienia socjalnego, organizacje pozarządowe, działające w sferze pomocy i integracji społecznej, zakłady aktywności zawodowej, podmioty wymienione w art. 3 ust. 3 pkt 1 ustawy o pożytku publicznym i wolontariacie, warsztaty terapii zajęciowej i inne podmioty prowadzące działalność w sferze pomocy i integracji społecznej (których głównym celem nie jest prowadzenie działalności gospodarczej). Regulamin zawiera też definicję „podmiotu ekonomii społecznej (PES)” zgodnie z którą to przedsiębiorstwo społeczne, w tym spółdzielnia, o której mowa w ustawie z dn. 27 kwietnia 2006 r. o spółdzielniach socjalnych, podmiot reintegracyjny, realizujący usługi integracji społecznej i zawodowej osób zagrożonych wykluczeniem społecznym: CIS i KIS, o których mowa w ustawie z dn. 13 czerwca 2003 r. o zatrudnieniu socjalnym, ZAZ i WTZ, o których mowa w ustawie z dn. 27 sierpnia 1997 r. o rehabilitacji zawodowej i społecznej oraz zatrudnianiu osób niepełnosprawnych, organizacja pozarządowa lub podmiot, o którym mowa z art. 3 ust. 3 pkt 1 ustawy z dnia 24 kwietnia 2003 roku o działalności pożytku publicznego i o wolontariacie, podmiot sfery gospodarczej utworzony w związku z realizacją

celu społecznego bądź dla którego leżący we wspólnym interesie cel społeczny jest racją bytu działalności komercyjnej. Grupę tę można podzielić na następujące podgrupy:

- organizacje pozarządowe, o których mowa w ustawie z dnia 24 kwietnia 2003 r. o działalności pożytku publicznego i o wolontariacie prowadzące działalność gospodarczą, z której zyski wspierają realizację celów statutowych;
- spółdzielnie, których celem jest zatrudnienie, tj. spółdzielnie pracy, inwalidów i niewidomych, działające w oparciu o ustawę z dnia 16 września 1982 r. prawo spółdzielcze;
- spółki non-profit, o których mowa w ustawie z dn. 24 kwietnia 2003 r. o działalności pożytku publicznego i wolontariacie, o ile udział sektora publicznego w spółce wynosi nie więcej niż 50%.

Uwzględniając powyższe Organ stanął na stanowisku, że Realizator (...) Zarząd (...) nie spełnia kryteriów przyznania mu dofinansowania, o których mowa w w/w regulacjach. Uwzględnił przy tym zapisy Ustawy z dnia 7 kwietnia 1989 roku Prawo o stowarzyszeniach – „*stowarzyszenie może tworzyć terenowe jednostki organizacyjne*” (tak art. 10 a ust. 1 Prawa o stowarzyszeniach), oraz rozważył okoliczność, czy posiada on osobowość prawną. Stosownie bowiem do brzmienia art. 10 a ust. 3 Prawa o stowarzyszeniach: *„Jeżeli statut stowarzyszenia tak stanowi, terenowa jednostka organizacyjna może uzyskać osobowość prawną (...)”*. Statut Beneficjenta nie przewiduje jednak przyznania osobowości prawnej jego terenowym jednostkom organizacyjnym. W związku z tym Organ uznał, że Realizator osobowości prawnej nie posiada. Dalej Organ przeanalizował także zapis art. 3 ust. 2 pkt 2 Ustawy z dnia 24 kwietnia 2003 r. o działalności pożytku publicznego i wolontariacie (...) organizacjami pozarządowymi są: osoby prawne lub jednostki organizacyjne nieposiadające osobowości prawnej, którym odrębna ustawa przyznaje zdolność prawną (...). Organ uznał, że Realizator nie może być jednak zaliczony do organizacji pozarządowych w rozumieniu tej ustawy, gdyż odrębna ustawa nie przyznała mu zdolności prawnej. Wskazał, iż z taką sytuacją mamy do czynienia m. in. w art. 8 i 11 kodeksu spółek handlowych (przyznają zdolność prawną spółkom osobowym oraz spółkom kapitałowym w organizacji), art. 6 ustawy z dnia 24 czerwca 1994 roku o własności lokali (przyznaje zdolność prawną wspólnocie mieszkaniowej), art. 179 ust. 1 ustawy o działalności ubezpieczeniowej i reasekuracyjnej z dnia 11 września 2015 roku (przyznaje zdolność prawną oddziałowi głównemu ubezpieczyciela) oraz art. 40 ust. 1a ustawy prawo o stowarzyszeniach

z dnia 7 kwietnia 1989 roku (przyznaje zdolność prawną stowarzyszeniu zwykłemu). Katalog tych podmiotów jest zamknięty, a zatem Realizator nie mógł zawrzeć umowy w ramach RPO WŚ 2014-2020, a tym samym nie mógł otrzymać dofinansowania. Beneficjentem dofinansowania był zatem (...), a umowę w jego imieniu zawarli działający łącznie pełnomocnicy. Powyższe twierdzenia wyprowadzone przez Organ z treści zawartej Umowy, pełnomocnictwa udzielonego (...) i (...) oraz w/w ustaw potwierdził także (...) - Sekretarz (...) Zarządu (...), który w zeznaniach złożonych w postępowaniu przygotowawczym wskazał, że „łącznie z (...) reprezentował (...) na podstawie pełnomocnictwa wydanego przez Radę Naczelną (...)”. Potwierdził również, że „posiadane przez nich pełnomocnictwo upoważniało do zaciągania zobowiązań i zawierania umów w imieniu Stowarzyszenia, tak jak to było w przypadku umów z IZ RPO WŚ 2014-2020”.

Organ odniósł się w uzasadnieniu zaskarżonej decyzji również do twierdzeń Beneficjenta, który wskazywał, że do nieprawidłowości w rozliczeniu otrzymanego dofinansowania doszło przez trudną sytuację osobistą pracownika, który jako jedyny miał dostęp w przedmiotowym projekcie do systemu SL2014. Wyjaśnił, że zgodnie z §28 ust. 9 Umowy „wszelkie działania w SL2014 osób uprawnionych są traktowane w sensie prawnym jako działanie Beneficjenta”. Dodatkowo wskazał, że Beneficjent ma możliwość, a jeśli uzna, że zachodzi taka potrzeba, w szczególności, kiedy realizacja projektu jest zagrożona, powinien zwrócić się o udzielenie dostępu do systemu SL2014 także dla innych osób. Wyjaśnił dlaczego twierdzenia Beneficjenta jakoby prowadził korespondencję z (...) „z pominięciem innych organów statutowych” jest zupełnie nieuzasadnione. Wskazał, że podstawowym kanałem komunikacji Stron przy realizacji umowy jest bowiem system SL 2014, a Beneficjent jest zobowiązany do należytego zarządzania prawami dostępu do SL 2014. Przypomniał, że zgodnie z Umową przedmiotem komunikacji wyłącznie przy wykorzystaniu SL2014 nie mogą być jedynie zmiany treści umowy, kontrole na miejscu przeprowadzane w ramach projektu, dochodzenie zwrotu środków od Beneficjenta, w tym prowadzenie postępowania administracyjnego w celu wydania decyzji o zwrocie środków. Organ wyjaśnił także, że korespondował z (...), jako osobą wskazaną i upoważnioną przez Beneficjenta do kontaktu przy realizacji projektu. Organ rozpoznający sprawę w II instancji w całości podtrzymuje w/w ustalenia w zakresie prawidłowości określenia Strony postępowania administracyjnego. Jednocześnie zwraca uwagę, że stosownie do art. 24 ust. 4 ustawy o zasadach realizacji programów w zakresie polityki spójności finansowanych w perspektywie finansowej 2014-2020 „do stwierdzenia wystąpienia nieprawidłowości, pomniejszenia wartości wydatków kwalifikowalnych ujętych we wniosku o płatność złożonym przez beneficjenta, o

którym mowa w ust.9 pkt 1, i nałożenia korekty finansowej oraz w przypadku, o którym mowa w ust. 11, nie stosuje się przepisów ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. –Kodeks postępowania administracyjnego”. Oznacza to, iż do czynności przed wszczęciem postępowania administracyjnego nie stosuje się kodeksu postępowania administracyjnego, także postanowień dotyczących doręczeń korespondencji.

Uwzględniając powyższe nie można zgodzić się z zarzutem Skarżącego, iż Organ nie zdefiniował i nieprawidłowo oznaczył strony, a w konsekwencji nie składał jej wszelkich wymaganych prawem oświadczeń/decyzji. Organ wbrew twierdzeniom Skarżącego nie pominął (...) w toku postępowania administracyjnego i uznał jego przymiot od początku rzeczonoego postępowania, a nie jak wskazano w uzasadnieniu złożonego wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy- dopiero na ostatnim etapie postępowania, tj. przed wydaniem decyzji. W aktach sprawy dotyczącej umowy (...) zalegają n/w dokumenty wraz z potwierdzeniami ich doręczenia Stronie, tj. (...) i są to: pismo z dnia (...)09.2019 roku zawierające wypowiedzenie rzeczonoj umowy, pismo z dnia (...)11.2019 roku zawierające zawiadomienie o wszczęciu postępowania administracyjnego, pisma z dnia (...)01.2020 roku oraz z dnia (...)02.2020 roku w sprawie przedłużenia postępowania administracyjnego, pismo z dnia (...)03.2020 roku wzywające do wskazania, które dokumenty znajdujące się w aktach postępowania przygotowawczego są według strony istotne dla prawidłowego ustalenia stanu faktycznego, pismo z dnia (...)04.2020 roku zawierające wezwanie (...) do przedłożenia dokumentu, z którego wynikać będzie umocowanie dla (...) do występowania w przedmiotowym postępowaniu administracyjnym w imieniu i na rzecz Stowarzyszenia oraz do potwierdzenia czynności dotychczas wykonanych przez w/w osobę, pismo z dnia (...)08.2020 roku zawierające zawiadomienie o zebraniu materiału dowodowego w sprawie, Uchwała Nr (...) Zarządu Województwa Świętokrzyskiego z dnia (...)08.2020 roku w sprawie wydania postanowienia o odmowie przeprowadzenia dowodów z zeznań świadków, Uchwała Nr (...) Zarządu Województwa Świętokrzyskiego z dnia (...) sierpnia 2020 roku w sprawie wydania postanowienia dotyczącego odmowy zawieszenia postępowania administracyjnego, pisma z dnia (...) sierpnia 2020 roku i z dnia (...) października 2020 roku zawierające zawiadomienie o terminie zakończenia postępowania administracyjnego, zaskarżona Decyzja. Nie polegają zatem na prawdzie twierdzenia Skarżącego, jakoby Strona postępowania administracyjnego, tj. (...) została pominięta na którymkolwiek etapie postępowania. W toku przedmiotowego postępowania, zarówno w I, jak i w II instancji, każde pismo zostało doręczone zarówno Stronie, jak i (...) jako podmiotowi zainteresowanemu rozstrzygnięciem w przedmiotowej sprawie. Z akt postępowania

administracyjnego jednoznacznie wynika, że Organ nie naruszył również dyspozycji art. 61 ust. 4 KPA. Zawiadomienie o wszczęciu postępowania zostało doręczone Stronie w dniu (...) listopada 2019 roku. Uwzględniając powyższe zarzut naruszenia zasady wyrażonej w art. 10 kpa uznać należy za chyby.

Niezasadny jest również kolejny zarzut, a to niezastosowanie się do wymogu bezpośrednio i samodzielnego przeprowadzenia wnioskowanych dowodów przez stronę oraz dopuszczenie i przeprowadzenie dowodu z zeznań świadków przez skopiowanie ich depozycji z toczącego się postępowania karnego. Organ w uzasadnieniu decyzji I instancji szczegółowo wyjaśnił przyczyny skorzystania z zeznań świadków, które zostały złożone w postępowaniu przygotowawczym. Wskazał przy tym podstawę prawną, która mu to umożliwiła. Należy zwrócić uwagę że zgodnie z art. 75 §1 zd. 1 KPA „*jako dowód w sprawie należy dopuścić wszystko, co może przyczynić się do wyjaśnienia sprawy, a nie jest sprzeczne z prawem*”. Wyjaśnił również, że nie miał obowiązku przeprowadzania dowodu z przesłuchania świadka, jeśli dysponuje protokołem jego przesłuchania dokonany w innym postępowaniu, dlatego też skorzystanie z takiego protokołu nie może być poczytywane za naruszenie przepisów kodeksu postępowania administracyjnego (tak m.in. wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 7 czerwca 2019 roku sygn. akt: I FSK 785/17). Ponadto Organ do akt przedmiotowej sprawy włączył potwierdzenia operacji dokonywanych z rachunku projektowego, także znajdujące się w aktach w/w postępowania przygotowawczego, stojąc na stanowisku, że również przeprowadzenie dowodu z dokumentów znajdujących się w aktach innego postępowania mieści się w formule dowodu przyjętej w art. 75§ 1 KPA (tak m. in. Wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 9 maja 2019 roku w sprawie o sygn. akt: II OSK 1213/18).

Zgodnie ze stanowiskiem doktryny jak i orzecznictwem w postępowaniu administracyjnym obowiązuje otwarty system dowodów, co oznacza, że jako dowód w sprawie należy dopuścić wszystko, co może przyczynić się do wyjaśnienia sprawy, a nie jest sprzeczne z prawem. Wykorzystanie w sprawie dowodów zebranych w toku innych postępowań (w szczególności protokołów zeznań świadków) nie może być uznane za obejście zasady bezpośrednio, bowiem nie ogranicza ono możliwości wypowiedzenia się co do każdego przeprowadzonego dowodu i nie narusza zasady czynnego udziału strony w postępowaniu. Zasada określona w art. 10 kpa jest bowiem realizowana poprzez zaznajomienie strony z tymi dowodami i umożliwienie jej wypowiedzenia się w ich zakresie, co też uczyniono w niniejszej sprawie. Twierdzenie przeciwne jest wadliwe chociażby z punktu widzenia zasady racjonalności prawodawcy i wewnętrznej niesprzeczności prawa. Jeśli

bowiem jeden przepis prawa dopuszcza możliwość określonego działania, to skorzystanie z takiej możliwości nie może być jednocześnie uznane za naruszające inne normy prawne, a w każdym razie nie jest dopuszczalna taka wykładnia, która mogłaby prowadzić do wniosków o istnieniu takich naruszeń.

Celem potwierdzenia właściwości w/w stanowiska Organu, przywołać należy także wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego we Wrocławiu z dnia 11 kwietnia 1985 roku o sygn. akt Sa/Wr 90/85, zgodnie z którym kodeks postępowania administracyjnego nie zawiera przepisu bezpośrednio upoważniającego organ do wykorzystywania jako dowodu protokołu przesłuchania świadka, sporządzonego w odrębnym postępowaniu, to jednak takie działanie jest dopuszczalne w świetle art. 75 kpa pod warunkiem rozpatrzenia materiałów dowodowych w sposób przewidziany w art. 77 § 1 kpa.

Warto zwrócić uwagę, iż postępowanie przygotowawcze nadzorowane przez Prokuraturę Rejonową Kielce Wschód prowadzone jest w sprawie przedłożenia w celu uzyskania od Urzędu Marszałkowskiego Województwa Świętokrzyskiego- instytucji dysponującej środkami publicznymi w postaci funduszy europejskich niezetelnego dokumentu w postaci wniosków o płatności przekazywanych do rzeczonoego Urzędu. Co ważne Skarżący sam przyznał w uzasadnieniu złożonego wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy, że wskazywane przez świadków okoliczności w postępowaniu karnym są ściśle związane z postępowaniem zwrotowym. W związku z tym nie można zgodzić się z dalszymi twierdzeniami Skarżącego jakoby teza dowodowa oraz okoliczności istotne dla rozstrzygnięcia, które wyznaczane są przez dyspozycję art. 207 UFP były zgoła odmienne. Jest wręcz odwrotnie, bowiem zarówno organy ścigania jak i Instytucja Zarządzająca RPO WŚ, prowadząc swoje postępowania dążą do ustalenia, czy środki stanowiące dotację zostały wykorzystane zgodnie z prawem.

W świetle powyższego nie można czynić Organowi zarzutu polegającego na tym, że formułując twierdzenia o fałszowaniu dokumentacji oraz innych czynach stanowiących przestępstwa nie podjął próby wyjaśnienia i samodzielnego ustalenia czy tezy te są zweryfikowane przez uprawnione organy, czy są przeprowadzone dowody z opinii lub zeznań podmiotów mających wiadomości specjalne do tego rodzaju dowodzenia.

Całkowicie bezzasadny jest zarzut Skarżącego odnoszący się do posłużenia przez Organ fragmentami zeznań osób, które nie składały depozycji w postępowaniu administracyjnym oraz powołania się na okoliczności, które były przytoczone w innej sprawie administracyjnej dotyczącej zwrotu środków przekazanych w oparciu o inną umowę. Z uzasadnienia zaskarżonej decyzji jasno wynika, iż w dniu (...) października 2020 roku w imieniu Województwa Świętokrzyskiego pracownik Organu zapoznał się z aktami postępowania przygotowawczego o sygn. akt: (...) dot. nieprawidłowości w projekcie realizowanym przez Beneficjenta w ramach RPO WŚ na lata 2014-2020 pn. „(...)” nr (...) i z protokołów zeznań przesłuchiwanych w tym postępowaniu świadków się posłużył. Co ważne zeznania świadków (...), (...), (...) złożone w postępowaniu o sygn. akt (...) dołączono do akt śledztwa o sygn. akt (...). Ponadto świadek (...) potwierdziła w swoich zeznaniach informacje zawarte w swoim oświadczeniu dołączonym do akt postępowania (...), tj. że nie kojarzy w ogóle nazwy projektu (...) i nie przeprowadzała żadnej diagnozy psychologicznej w ramach wspomnianego projektu oraz nie otrzymywała z tego tytułu wynagrodzenia. Również przesłuchiwana świadek (...) zeznała, że prowadziła warsztaty pedagogiczne w projekcie realizowanym przez (...), jednak czynności te były wykonywane w innym projekcie.

Uwzględniając powyższe zarzut powołania się przez Organ na okoliczności, które były przytoczone w innej sprawie administracyjnej dotyczącej zwrotu środków przekazanych w oparciu o inną umowę jest niezasadny. Jak wykazano, zeznania wszystkich świadków, których protokołami zeznań się posłużono w niniejszej sprawie, odnoszą się do kwestii związanych z nieprawidłowościami przy realizacji projektu „(...)” nr (...), będącego przedmiotem zainteresowania niniejszego postępowania administracyjnego i zostały one włączone do akt przedmiotowego postępowania administracyjnego z zachowaniem zasad wynikających z kodeksu postępowania administracyjnego. Jak wskazano powyżej, takie postępowanie Organu było dopuszczalne i nie naruszało zasady bezpośredniości.

Nie polega na prawdzie również zarzut naruszenia przez Organ art. 78 § 1 KPA. W uzasadnieniu zaskarżonej decyzji zaznaczono także, że Realizator wnosił, co prawda o przeprowadzenie dowodów z zeznań świadków (...), (...), (...), Organ wydał jednak w przedmiotowym postępowaniu postanowienia, w których oddalił w/w wnioski dowodowe. Po pierwsze wnioski te zostały złożone przez osobę, która nie wylegitymowała się upoważnieniem do występowania w postępowaniu administracyjnym w imieniu i na rzecz strony. Po drugie Organ stanął na stanowisku,

że sprawa została dostatecznie wyjaśniona, a zgłoszone wnioski, z uwagi na sformułowaną tezę dowodową, nie mogą przyczynić się do poczynienia ustaleń o istotnym znaczeniu dla sprawy, tj. w zakresie rekonstrukcji elementów stanu faktycznego, które mają znaczenie dla określenia zaistnienia lub nie przesłanek wydania decyzji zwrotowej. Ponadto Organ włączył do akt sprawy protokół zawierający zeznania (...) złożone w postępowaniu przygotowawczym (sygn. akt: (...)) włączone również do akt postępowania (...). Nie należy także tracić z pola widzenia okoliczności, że już samo nierozliczenie przyznanego dofinansowania i niewykazanie przez Beneficjenta realizacji wskaźników skutkuje w projektach ryczałtowych obowiązkiem zwrotu całości dofinansowania, niezależnie od innych okoliczności w sprawie. W tej sytuacji, przeprowadzone w postępowaniu dowody ze źródeł osobowych miały jedynie subsydiarny charakter, a przesądzające dla przedmiotowego rozstrzygnięcia były dowody z dokumentów, z których jednoznacznie wynika, że Beneficjent nie wywiązał się z obowiązków przyjętych na siebie w umowie o dofinansowanie, tj. nie zrealizował celu projektu i nie osiągnął wskaźników produktu i rezultatu założonych we wniosku o dofinansowanie.

Konkludując, przeprowadzona w toku postępowania II instancyjnego wszechstronna analiza zebranego w sprawie materiału dowodowego doprowadziła do wniosku, że Beneficjent naruszył postanowienia Umowy, Regulaminu, Wytycznych w zakresie kwalifikowalności i UFP. Powyższe determinowało konieczność wezwania Odwołującego się do zwrotu dofinansowania w kwocie (...) zł (słownie: (...)). W związku z brakiem zwrotu dotacji zaszła konieczność sporządzenia decyzji administracyjnej, zgodnie z art. 207 ust. 9 UFP. IZ RPO WŚ wydała taką decyzję w dniu (...) października 2020 roku. Z przedmiotowym rozstrzygnięciem nie zgodził się Beneficjent, czemu dał wyraz składając wniosek o ponowne rozpatrzenie sprawy.

W toku ponownej analizy sprawy Organ ustalił, iż Beneficjent naruszył art. 207 ust.1 pkt 1 i 2 UFP, stanowiący że w przypadku, gdy środki przeznaczone na realizację programów finansowanych z udziałem środków europejskich są:

1. **wykorzystane niezgodnie z przeznaczeniem,**
2. **wykorzystane z naruszeniem procedur, o których mowa w art. 184,**
3. **pobrane nienależnie lub w nadmiernej wysokości,**

- podlegają zwrotowi wraz z odsetkami w wysokości określonej jak dla zaległości podatkowych, liczonymi od dnia przekazania środków, w terminie 14 dni od dnia doręczenia ostatecznej decyzji, o której mowa w ust. 9, na wskazany w tej decyzji rachunek bankowy.

IZ nie mogła odstąpić od nakazania Beneficjentowi zwrotu środków, gdyż kwestia ta nie podlega jej uznaniu. Obowiązek kontroli wydatkowania środków publicznych wynika bowiem ściśle z dyscypliny finansów publicznych, stanowiącej niepodważalną zasadę gospodarowania tego rodzaju środkami.

Organ w toku postępowania administracyjnego w pierwszej instancji zasadnie odmówił zawieszenia postępowania do dnia zakończenia postępowania przygotowawczego prowadzonego pod nadzorem Prokuratury Rejonowej Kielce- Wschód w Kielcach, prawidłowo powołując się przy tym na art. 97 § 1 pkt 4 KPA, zgodnie z którym „Organ administracji publicznej zawiesza postępowanie, gdy rozpatrzenie sprawy i wydanie decyzji zależy od uprzedniego rozstrzygnięcia zagadnienia wstępnego przez inny organ lub sąd.” Należy zgodzić się z Organem pierwszej instancji, że w przedmiotowej sprawie nie zachodziły przesłanki do zawieszenia postępowania do czasu zakończenia postępowania karnego, z uwagi na fakt, że wynik tego ostatniego nie miał wpływ na treść decyzji administracyjnej.

Organ prawidłowo orzekł, że dokonując zwrotu środków dofinansowania, uwzględnić należy postanowienia wynikające z art. 54 § 1 pkt 7 Ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 roku Ordynacja podatkowa (t.j. Dz. U. z 2020 r., poz. 1325 ze zm.), zgodnie z którym „nie nalicza się odsetek za okres od dnia wszczęcia postępowania podatkowego do dnia doręczenia decyzji organu pierwszej instancji, jeżeli decyzja nie została doręczona w terminie 3 miesięcy od dnia wszczęcia postępowania.

Postępowanie administracyjne wszczęto (...) listopada 2019 roku i od tego dnia należy liczyć bieg 3 miesięcznego terminu, od którego przekroczenia zależy przerwa w naliczaniu odsetek. Żeby nie stosować normy, o której mowa w art. 54 § 1 pkt 7 Ordynacji podatkowej, sprawa powinna być zostać załatwiona do (...) lutego 2020 roku. Mając na uwadze powyższe rozważania, tj. to, że 3 miesięczny termin, o którym mowa w art. 54 § 1 pkt 7 Ordynacji podatkowej upłynął (...) lutego 2020 roku, zachodzą podstawy do orzeczenia przerwy w naliczaniu odsetek w postępowaniu I instancyjnym od dnia (...) listopada 2019 roku (dzień wszczęcia postępowania) do dnia doręczenia

decyzji. W tym stanie rzeczy, przy zwrocie kwoty uznanej za niekwalifikowalną, nie należy naliczać od niej odsetek od dnia (...) listopada 2019 roku do dnia doręczenia decyzji.

Przedmiotem analizy Organu II instancji było również to, czy w postępowaniu II instancyjnym także należy zastosować przerwę w naliczaniu odsetek. Stosownie bowiem do art. 54 § 1 pkt 3 Ordynacji podatkowej „nie nalicza się odsetek za okres od dnia następnego po upływie terminu, o którym mowa w art. 139 § 3 Ordynacji podatkowej, do dnia doręczenia decyzji organu odwoławczego, jeżeli decyzja organu odwoławczego nie została wydana w terminie, o którym mowa w art. 139 § 1 pkt 3 Ordynacji podatkowej”. Powołany zaś art. 139 § 3 Ordynacji podatkowej stanowi, że „załatwienie sprawy w postępowaniu odwoławczym powinno nastąpić nie później niż w ciągu 2 miesięcy od dnia otrzymania odwołania przez organ odwoławczy, a sprawa, w której przeprowadzono rozprawę lub strona złożyła wniosek o przeprowadzenie rozprawy- nie później niż w ciągu 3 miesięcy”. Przekładając powyższe przepisy na grunt niniejszej sprawy Organ wskazuje, że termin, o którym mowa w art. 139 § 3 Ordynacji podatkowej został przekroczony. Odwołanie wpłynęło do IZ RPO WŚ w dniu (...) listopada 2020 roku. Od tego dnia należy liczyć bieg 2 miesięcznego terminu, od którego przekroczenia zależy przerwa w naliczaniu odsetek. Mając na uwadze powyższe rozważania należy uznać, że 2 miesięczny termin, o którym mowa w art. 139 § 3 Ordynacji podatkowej upłynął (...) stycznia 2021 roku. Zachodzą podstawy do orzeczenia przerwy w naliczaniu odsetek w postępowaniu przed Organem II instancji od dnia (...) stycznia 2021 roku do dnia doręczenia decyzji wydanej po przeprowadzeniu postępowania II instancyjnego. W tym stanie rzeczy, przy zwrocie kwoty uznanej za nieprawidłowość, nie należy naliczać od niej odsetek także od dnia (...) stycznia 2021 roku do dnia doręczenia decyzji Organu II instancji.

Wobec powyższego należało orzec jak w sentencji niniejszej decyzji.

MARSZAŁEK
WOJEWÓDZTWA ŚWIĘTOKRZYSKIEGO

ANDRZEJ BĘTKOWSKI

Niniejsza decyzja jest ostateczna.

Zgodnie z przepisami ustawy z dnia 30 sierpnia 2002r. – Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. 2019r. poz. 2325 ze zm.) stronie służy prawo wniesienia skargi na niniejszą decyzję do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Kielcach za pośrednictwem tutejszego organu, w terminie 30 dni od dnia doręczenia niniejszej decyzji.

Zgodnie z § 1 pkt 4 Rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 16 grudnia 2003 roku w sprawie wysokości oraz szczegółowych zasad pobierania wpisu w postępowaniu przed sądami administracyjnymi (t. j. Dz. U z 2021 r. poz. 535) wpis od skargi w sprawie należności pieniężnej objętej zaskarżonym aktem wynoszącej ponad 100 000 zł wynosi 1 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 2 000 zł i nie więcej niż 100 000 zł. Strona może ubiegać się o zwolnienie od kosztów albo przyznanie prawa pomocy.

Na podstawie art. 207 ust. 1 pkt 2 u.f.p. w przypadku, gdy środki przeznaczone na realizację programów finansowanych z udziałem środków europejskich są wykorzystane z naruszeniem procedur, o których mowa w art. 184, podlegają zwrotowi wraz z odsetkami w wysokości określonej jak dla zaległości podatkowych, liczonymi od dnia przekazania środków, w terminie 14 dni od dnia doręczenia ostatecznej decyzji, o której mowa w ust. 9, na wskazany w tej decyzji rachunek bankowy. Zgodnie z art. 207 ust. 4 pkt 3 oraz ust. 5 u.f.p. Beneficjent, który nie zwrócił środków wraz z odsetkami w terminie 14 dni od dnia doręczenia ostatecznej decyzji określającej kwotę przypadającą do zwrotu zostaje wykluczony z możliwości otrzymania środków przeznaczonych na realizację programów finansowanych z udziałem środków europejskich. Okres wykluczenia rozpoczyna się od dnia kiedy decyzja, o której mowa w 207 ust. 9 u.f.p., stała się ostateczna, zaś kończy z upływem trzech lat od dnia dokonania zwrotu tych środków.